

வீனடிக்கப்பட்ட வருடங்கள்

இலங்கையின் 1978 அரசியலமைப்பு
குறித்த சிறு கட்டுரைகள்

(73ஆவது சுதந்திர தினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்டது – 2021)

வீணடிக்கப்பட்ட வருடங்கள்

இலங்கையின் 1978
அரசியலமைப்பு குறித்த
சிறு கட்டுரைகள்

*(73 ஆவது சுதந்திர தினத்தை முன்னிட்டு
வெளியிடப்பட்டது – 2021)*

எழுதியவர்: பசில் பொர்னாண்டோ

ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணையகம் (AHRC)

AHRC என்பது ஒரு இலாப நோக்கற்ற நிறுவனமாகும், இது முதன்மையாக ஆசியாவில் குறைந்த வளர்ந்த நாடுகளில் நிலையான வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதில் உறுதியாக உள்ளது. AHRC குறிப்பாக ஐ.நா. நிலையான இலக்குகள் (எஸ்.டி.ஜி) 2030 இன் இலக்கு எண் 16 ஐ செயல்படுத்துவதில், குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு நீதியை அணுகுவதற்காக நிறுவன சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதில் ஆர்வமாக உள்ளது,

தொடர்பு:

ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணையகம்

G/F, 52 பிரின்ஸஸ் மார்கிரட் வீதி, ஹோ மான் டின், கொவ்லான்,

ஹொங்கொங்

Tel: +(852) 2698 6339

Fax: +(852) 2698 6367

Web: www.humanrights.asia

Email: info@ahrc.asia

Facebook: <https://www.facebook.com/asianhumanrightscommission>

Twitter: @humanrightsasias

AHRC இலங்கையில் ஜனநாயகம், சட்ட விதி மற்றும் மனித உரிமைகள் குறித்து விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. சில குறிப்புகள் பின்வருமாறு.

[Narrative of Justice in Sri Lanka](#)

[Gyges' Ring – The 1978 Constitution of Sri Lanka](#)

[TORTURE: AN ENTRENCHED PART OF CRUEL, INHUMAN & DEGRADING LEGAL SYSTEM](#)

[Deterioration of the Legal Intellect in Sri Lanka – A Miraculous Cure is Possible](#)

[நීதියை ஊது விடுதல்](#)

[டிஜிசன் லீசா லீசாலா லீ க்ருமெடி](#)

நன்றி ஒப்புதல்

இந்த புத்தகம் பல வெளியீடுகளில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகள் மற்றும் பிரதிபலிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. நாங்கள் குறிப்பாக, கொழும்பு தந்தி, கிரவுண்ட் வியூ மற்றும் AHRC சேவையகத்துக்கு நன்றியை தெரிவிக்கின்றோம். எட்டிங் உதவி செய்த மரியா சபோரோவ்ஸ்கிக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பொருளடக்கம்

அறிமுகம்	5
புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது குறித்த சமர்ப்பிப்பு.....	6
சுதந்திர தினம் 2021 - இலங்கை:.....	11
ஆப்பிள்கள் மற்றும் ஆரஞ்சு: தாமதமாக எச்.எல் டி சில்வாவின் விளையாட்டை நிறுத்துவதற்கான தேவை.	15
‘உள்நாட்டு’ அரசியலமைப்புகள் மற்றும் சட்டங்கள்	17
ரோஜா ரோஜாவாக இல்லாதபோது: இயல்பான கட்டமைப்பின் மாற்றம்	20
கண்ணியம் மற்றும் அலங்காரம்	28
‘இவர்கள் நீதித்துறையின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தார்களா’?	31
லார்ட் மக்காலேயின் சோதனை தோல்வியுற்றது	33
பிரதிபலிக்கும் திறன் இல்லாமை	37
குற்றச்சாட்டு புத்தகம்	40
மக்களின் இறையாண்மைக்கு சேவையுடன் செலுத்துதல்.....	44
அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் 1978 நியண்டர்தால் நிலை	47
எவ்வாறு ஒரு மோசமான அரசியலமைப்பு கொலைக்கு எதிரான விதிகளின் முறிவை ஏற்படுத்தும்	49

இலங்கை

அறிமுகம்

அறிமுகம்

ஹோல்ட் மீ இன் காண்டெம்ப்ட் என்ற புத்தகத்தில், டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க, நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தையும், இலங்கையில் சட்ட விதிகளையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் ஒரு தனிப்பட்ட உரை விபரிப்பை வழங்குகிறார். இந்த தனிப்பட்ட நிகழ்வு இலங்கை முழுவதையும் பாதிக்கும் மிகவும் கடுமையான வெளிப்பாடாகும் என்பதைக் காட்டுவதற்கான முயற்சியாக இந்த பதில் அமைந்திருக்கின்றது. நீதியின் நிர்வாகம் மற்றும் மக்களின் பாதுகாப்பு போன்ற நிர்வாக அமைப்புகளின் அனைத்து முக்கிய அம்சங்களிலும் இது பரவியுள்ளது. அவை அனைத்தும் சமூக வாழ்க்கையின் பகுதிகள் - சமூகத்தின் தார்மீக மற்றும் நெறிமுறைக்கான அடித்தளம், மற்றும் சமூக உளவியலின் அனைத்து அம்சங்களும் அடங்கியவை. இந்த வேலையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை முன்மாதிரி மற்றும் அனைத்து யோசனைகளும் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட அமைப்பு ஆகியவை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக நிறுவனங்களின் அனைத்து ஆரோக்கியமும் தங்கியிருக்கும் அடிப்படை மற்றும் அடித்தளமாகும். அந்த அடித்தளத்தின் எந்தவொரு தீவிரமான சரிவும் பொது நிறுவனங்களையும், அந்த சூழ்நிலைகளில் வாழும் ஒவ்வொரு நபரின் தனிப்பட்ட உளவியலையும் மோசமாக பாதிக்கிறது. உளவியல் ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும், இத்தகைய நிலைமை மனச்சோர்வு மற்றும் மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது, இது அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக மற்றும் கலாச்சார துறைகளில் பொறுப்பற்ற நடத்தை முறைகளை உருவாக்குகிறது. இந்த நிலை குறித்த கூட்டு புரிதலுக்கும் விழிப்புணர்வுக்கும் வருவது தானே இந்த நோயைக் கடப்பதற்கான முதல் படி ஆகும். தவறு நடந்ததைப் பற்றிய சுய விழிப்புணர்வு இந்த தவறுகளை சரிசெய்வதற்கான வழிகளைத் தேடுவதில் தவிர்க்க முடியாத முதல் படியாகும் என்பதை அனைத்து மத மற்றும் கலாச்சார மரபுகளும் ஒப்புக்கொள்கின்றன. இந்த பதில் இயற்கையாக செல்வாக்கு செலுத்துவதில் முதன்மையாக காணப்படுகின்றது.

இலங்கை மக்கள் வீழ்ந்துள்ள மிகவும் கடினமான நிலைமைகள் குறித்த விவாதத்திற்கு பங்களிப்பதே இதன் நோக்கம். இந்த சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகள் குறித்த சிந்தனையைத் தூண்டுவதே இதன் நோக்கம் ஆகும். தற்போதைய நிலைமைகளின் கீழ் மக்களின் விரக்தி எவ்வளவு ஆழமானது என்பது தொடர்பாக தனிநபர்கள் அல்லது அரசியல் கட்சிகளின் கண்டனம் குறியீடாக இருக்கலாம். இருப்பினும், இதுபோன்ற கீழ்நோக்கிய வெளிப்பாடுகளுக்கு

மேலாக மீறி உயர வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. ஆழ்ந்த ஆய்வுகள், பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு கூட்டு புரிதலை குணமடைவதற்கான ஒரு ஒரே வழியாகும்.

புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது குறித்த சமர்ப்பிப்பு

1. ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சி என்பது நல்ல நம்பிக்கையுடன் செய்யப்படும் ஒரு செயல், இலங்கையில் ஆளுகை முறைமையில் என்ன தவறு நடந்துள்ளது என்பதை நிவர்த்தி செய்வதற்கான முயற்சியால் மட்டுமே ஊக்கமளிக்கப்பட்டதோடு, தேசத்தில் உள்ள அனைவரின் சிறந்த நலனுக்கும் உதவும் நிலையான ஆளுகைக்கான அடிப்படை சட்ட கட்டமைப்பை வழங்குவதற்கான நோக்கத்துடன் இந்த சமர்ப்பிப்பு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அது அவ்வாறு இல்லையென்றால், ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கான முயற்சி என்பது அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கான வழிமுறைகளை இணைப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக இருந்தால், மக்கள் ஆட்சியில் பங்கேற்பதற்கான உரிமையை மேலும் கட்டுப்படுத்துகிறது என்றால், இதுஐனு சமர்ப்பிப்புதிலு் பயனில்லை.
2. மிகப்பெரிய பொருளாதார நெருக்கடியை சமாளிப்பதில் தேசத்தின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு ஒரு நிலையான சட்ட ஒழுங்கு இல்லாமல், இதன் விளைவாக ஒரு ஆழமான சமூக நெருக்கடி மற்றும் சட்டவிரோதம் மற்றும் அராஜகத்திற்குள் இறங்குகிறது. நன்கு செயல்படும் வெளிப்படையான அமைப்பு முதலீட்டை ஊக்குவிப்புதலு் ஒரு தேசத்திற்கு நீதி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை ஆகிய இரண்டையும் வழங்கி, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. எனவே, அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது ஒரு வெளிப்படையான கலந்துரையாடலு் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு ஒழுங்கு எங்கு தோல்வியுற்றது என்பதற்கான வெளிப்படையான ஒப்புதலு் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு பதிலாக, அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கம் 1978 அரசியலமைப்பின் அடிப்படையிலும் அது அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையிலும் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு முறையை மேலும் வலுப்படுத்தும் முயற்சியாக இருந்தால், அத்தகைய புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்கனவே சமுதாய வாழ்க்கையில் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் செய்த தீங்குகள் தொடர்வதுடன், தேசத்திற்கும் அதன் மக்களுக்கும் மேலும் தீங்கு விளைவிக்க கூடியதாக அமையும்.
3. 1978 அரசியலமைப்பால் ஏற்பட்ட சேதத்தை தவிர்க்க முயற்சித்தால், முழு அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய முதல் கொள்கை சட்டத்தின் கொள்கையாகும். இந்த கொள்கையின் சாராம்சத்தை டாம் பிங்காமின் பின்வரும் வார்த்தைகளில் சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

“சட்டத்தின் ஆட்சியின்ஸ் தற்போதைய கொள்கையின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால் ... அரசியலமைப்பிற்குள் உள்ள அனைத்து நபர்களும் அதிகாரிகளும், பொது அல்லது தனியார் என இருந்தாலும், பகிரங்கமாக உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் நன்மைக்கு கட்டுப்பட்டு உரிமை பெற வேண்டும், இது நடைமுறையில் (பொதுவாக) எதிர்கால மற்றும் நீதிமன்றங்களில் பகிரங்கமாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட இருக்கின்றது.”

இதற்கு மேலதிகமாக, அவர் எட்டு கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தினார்:

- 1) சட்டம் அணுகக்கூடிய, புத்திசாலித்தனமான, தெளிவான மற்றும் கணிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
- 2) சட்டபூர்வமான உரிமை மற்றும் பொறுப்பு பற்றிய கேள்விகள் வழக்கமாக சட்டத்தின் செயல்பாட்டால் தீர்க்கப்பட வேண்டும், ஆனால் விவேகத்துடன் செயல்படக்கூடாது.
- 3) சட்டங்கள் அனைவருக்கும் சமமாக பொருந்த வேண்டும்.

4) அமைச்சர்களும் பொது அதிகாரிகளும் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக - நியாயமான முறையில், அத்தகைய அதிகாரங்களின் வரம்புகளை மீறாமல், நல்ல நம்பிக்கையுடன் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை பயன்படுத்த வேண்டும்.

5) அடிப்படை மனித உரிமைகளின் போதுமான பாதுகாப்பை சட்டம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

6) கட்சிகளால் தீர்க்க முடியாத மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கான வழியை அரசு வழங்க வேண்டும்.

7) அரசு வழங்கும் தீர்ப்பு நடைமுறைகள் நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும்.

8) சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு சர்வதேச மற்றும் தேசிய சட்டங்களில் அதன் கடமைகளுடன் அரசு இணங்க வேண்டும்.

4. 1978 அரசியலமைப்பின் கீழ் தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு உத்தரவு நிராகரிக்கப்பட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது இலங்கை ஒரு சட்டவிரோத நாடு என்று முழு நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் இப்போது பொதுவான ஒருமித்த சட்ட கொள்கைகளின் கருத்துக்கு வழிவகுத்தது. அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டுமானால், அரசின் அல்லது தனியார் கட்சிகளின் செயல்களாக இருந்தாலும், அரசிற்குள் உள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் சட்டபூர்வமான கொள்கை முதன்மையான கவனத்தில் இருக்க உதவும் கொள்கைகளுக்கு அரசியலமைப்பு வழங்க வேண்டும். சட்டபூர்வமான கொள்கையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த அனுமதிக்கும் எந்தவொரு சட்டமும் சட்டவிரோதத்தின் நிலைமையை மேலும் தொடரும், இது பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக ஸ்திரத்தன்மை, அனைத்து குடிமக்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த செயல்பாடு உள்ளிட்ட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் எதிராக செயல்படுகிறது.

5. இலங்கையில் உள்ள அனைத்து பொது நிறுவனங்களின் செயலற்ற தன்மை பற்றிய பிரச்சினை ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது தொடர்பான ஆய்வு, கலந்துரையாடல் மற்றும் கலந்துரையாடல்களில் அக்கறை செலுத்தும் முக்கிய துறைகளில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். பொது நிறுவனங்கள் தாங்கள் செய்ய எதிர்பார்க்கும் செயல்பாடுகளைச் செய்யக்கூடிய வகையில் மீண்டும் புத்துயிர் பெறாவிட்டால், அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் முழுப் பயிற்சியும் தேசத்திற்கு பாதகமான நோக்கமாக அமையும்.

6. பொது நிறுவனங்களின் சரிவு அல்லது செயலிழப்பு என்பது ஒரு தீவிரமான மற்றும் நாடு தழுவிய கலந்துரையாடல் தேவைப்படும் ஒரு விடயம் என்றாலும், இந்த சரிவுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இந்த கட்டத்தில் சுட்டிக்காட்டப்படலாம். 1978 அரசியலமைப்பால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக ஜனாதிபதி அமைப்பு இது. சுயாதீனமான பொது நிறுவனங்களின் சரியான செயல்பாடு அதற்கு பொருந்தாது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி அமைப்பு பொது நிறுவனங்களை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியுள்ளது. இந்த ஆபத்தான செயலற்ற தன்மை நாட்டில் நடந்த ஒவ்வொரு சம்பவத்தின் மூலமாகவும், ஏப்ரல் 21, 2019 நிகழ்வு, ஈஸ்டர் ரூயிறு வெடிகுண்டு தாக்குதல் போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகளிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது.

7. அவமதிப்புக்குள்ளான பொது நிறுவனங்களில் பாராளுமன்றமே உள்ளது. எவ்வாறாயினும், இதற்குக் காரணம் பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கும் தனிநபர்களின் ஊழல் மட்டுமல்ல, பாராளுமன்றத்தை ஒரு மிகச்சிறிய நிலைக்கு தள்ளுவதிலும் தான் என்று கூறலாம். 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை உருவாக்குவதன் மூலம் பாராளுமன்றத்தை ஒரு முக்கியமற்ற நிறுவனமாக தரமிறக்குகிறது. இது உண்மையில் பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. ரப்பர் ஸ்டாம்பிங் பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கும் முயற்சியின் விளைவாக பாராளுமன்றம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகளை சீரழித்தது, ஊழல் மற்றும் பிற அதிகார

துஷ்பிரயோகங்களுக்கான வழிகளை அனுமதித்தது. நிறைவேற்று மற்றும் சட்டமன்றத்திற்கு இடையில் ஒரு சமநிலை நிறுவப்பட வேண்டும், இது மேலே விவரிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் காரணமாக இழந்துவிட்டது. அதே போல் நீதித்துறையும், அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதற்கும் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கும் ஏற்ப சமநிலையை இழந்துவிட்டது.

8. நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மீதான தாக்குதல் 1978 அரசியலமைப்பிலிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் நலனுக்கு உதவும் ஒரு வகை நீதிமன்றத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள் நீதித்துறையை இன்றைய நிலைக்கு குறைத்தன. நீதிபதிகள் நியமனம் மற்றும் பதவி உயர்வுகளில் நீதித்துறை மறுஆய்வு, குறுக்கீடு (நேரடி மற்றும் மிகவும் நுட்பமான வடிவங்களில்) நீக்குவது ஒரு வகையான சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது, அங்கு நீதிமன்றங்கள் விதி தொடர்பான அனைத்து விடயங்களின் ஒரே நிர்வாகிகளாக இருப்பது கடினம். இது சட்டத்தின் ஆட்சியின் தேவை. எனவே, நிறைவேற்று, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான இழந்த சமநிலையை மீட்டெடுக்க வேண்டும், இது அரசாங்கத்தின் இந்த மூன்று கிளைகளும் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிப்பு செய்வதற்கும், மனித நலனுக்கு உகந்ததாக கருதப்படுவதாக, ரூபது பொருளாதார வளர்ச்சி உட்பட வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் ஒரு நெறிமுறையை வைத்திருப்பதற்கும் சாத்தியமாகும்.
9. கடுமையான சரிவுக்கு உள்ளான பொது நிறுவனங்களில் காவல்துறை நிறுவனம் உள்ளது. பொலிஸ் அமைப்பில் ஏதோ தீவிரமாக தவறு நடந்துவிட்டதாக ஒருமித்த கருத்து நிலவுகின்ற அதே வேளையில், ஒரு செயல்பாட்டு சட்ட அமைப்பை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பது குறித்து தீவிரமான கலந்துரையாடல் எதுவும் இல்லை, இது ஒரு நாட்டினுள் ஸ்திரத்தன்மைக்கு அடித்தளமாக உள்ளது, முதலீட்டிற்கான நெறிமுறைகளை உருவாக்குவது உட்பட - உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு - மக்கள் செயல்படக்கூடிய ஒரு நியாயமான மைதானமாக இருப்பதாக மக்கள் உணருகிறார்கள். சட்டத்தின் ஆட்சி, ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றின் மதிப்புகளுக்கு உறுதியளித்த ஒரு பகுத்தறிவு ரீதியாக செயல்படும், திறமையான அமைப்பிற்கு இலங்கையின் பொலிஸ் அமைப்பை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதற்கான ஒரு சட்ட கட்டமைப்பை ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு வழங்க முடியாவிட்டால், இந்த முழு முயற்சியும் செய்ய முயற்சிக்கும் ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு மிகவும் அழிவுகரமானதாக இருக்கும்.
10. பொலிஸ் நிறுவனங்களுக்கிடையில், குற்றம் தொடர்பான விசாரணை செயல்பாடு மிகவும் தீவிரமாக சரிந்தது. தேர்த்தெடுப்பு மற்றும் மேற்பார்வை இல்லாமை ஆகியவை புலனாய்வு அமைப்பின் மீதான நம்பிக்கையை கிட்டத்தட்ட குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியுள்ளன. மிகவும் கடுமையான குற்றங்கள், குறிப்பாக அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் உட்பட சமூகத்தின் மிகவும் வசதியான பிரிவுகளால் செய்யப்படும் குற்றங்கள் வரம்பிற்குள் எடுக்கப்படுவது இல்லை. நடைமுறையில் குற்றவியல் விசாரணைகளில் பல குற்றங்கள் முறையாக விசாரிக்கப்பட்டு வழக்குத் தொடரப்படுவதிலிருந்து விலக்கப்படுவது தேசத்தை செயலற்றதாக ஆக்குகிறது. இந்த நிறுவனங்கள் செயல்படுவதற்குத் தேவையான ஒப்பீட்டு சுதந்திரத்தின் வளர்ச்சி, அரசியலமைப்பு அவற்றின் செயல்பாடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் அவற்றின் சுதந்திரத்திற்கும் ஒரு சட்ட கட்டமைப்பை வழங்கினால் மட்டுமே நிகழும். ஒரு சட்டவிரோத குற்றவியல் விசாரணை முறை ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் மட்டுமல்ல, அரசிற்கும் ஆபத்தாகும். சட்ட விதியின் கட்டமைப்பிற்குள் இந்த விஷயத்தை உரையாற்றுவது ஒரு நிலையான சமூக ஸ்திரத்தன்மையை வளர்ப்பதற்கான முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும், இது பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்பான அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் தேவையான சூழலை வழங்கும்.

11. அரசியல்மயமாக்கல் செயல்முறை என்று அழைக்கப்படும் நிறுவனங்களிலிருந்து மீட்கப்பட வேண்டிய நிறுவனங்களில் சட்டமா அதிபரின் துறையும் உள்ளது. ஒரு சுயாதீனமான, பக்கச்சார்பற்ற மற்றும் திறமையான வழக்கு சேவை என்பது செயல்படும் தேசத்தின் வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். இந்த நிறுவனங்களில் வெளிப்படும் எந்தவொரு தன்னிச்சையும் அரசின் முழு சமநிலையையும் ஆழமாக பாதிக்கும். எனவே, ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் போது, கடந்த காலங்களில், குறிப்பாக 1978 அரசியலமைப்பிற்குப் பிறகு, அட்டர்னி ஜெனரலின் துறையின் நிறுவனத்திற்குள் தவறாக நடந்த அனைத்தையும் மறுஆய்வு செய்வதற்கு பொது விவாதம் தேவை. சட்டத்தின் ஆட்சியின் கட்டமைப்பிற்குள் அதை எவ்வாறு மாற்றியமைப்பது என்பதில் ஒருமித்த கருத்தை எட்ட வேண்டும்.
12. சிவில் சேவை போன்ற மற்ற அனைத்து பொது நிறுவனங்களும் தன்னிச்சையான தலையீடுகளால் உருவாகும் அழுத்தங்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன, அவை 1978 அரசியலமைப்பின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ நிர்வாக ஜனாதிபதி முறையின் விளைவாகும். இந்த செயலற்ற தன்மை இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் நிலவும் ஒரு ஆழமான புறக்கணிப்பின் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள் தங்கள் செயல்பாடுகளைச் செய்யத் தவறிவிட்டதாக அண்மைய காலங்களில் அரசு தலைவரே புகார் அளித்துள்ளார். இருப்பினும், இது தனிநபரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு விடயம் மட்டுமல்ல, ஒரு நிறுவனத்திற்கான கேள்வி, இது நிர்வாகியின் அதிகப்படியான சக்திக்கு இடையேயான தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது மற்ற நிறுவனங்களை முடக்கியுள்ளது. முன்முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கும், அவர்களின் செயல்பாடுகளைத் தங்கள் தொழில்களுக்குத் தேவையான முறையில் செய்வதற்கும் பலியிடப்படுவார்கள் என்ற அச்சங்கள் முக்கிய முன்னுரிமையாகிவிட்டன, இது கட்டளைப் பொறுப்புக் கொள்கையை பாதிக்கிறது, அங்கு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான செயல்பாடுகளைச் பயிற்சி செய்ய இயலாது அல்லது விரும்பவில்லை இந்த பொது நிறுவனங்கள் நாட்டின் சிறந்த நலன்களுக்காக தேவைப்படும் வகையில் செயல்பட வேண்டுமானால் பயிற்சி செய்யுங்கள்.
13. பொறுப்புக்கூறலுக்கு வாய் மொழி சேவை செலுத்தப்படுகையில், 1978 அரசியலமைப்பிற்கு முன்னர் நிலவிய அனைத்து நிறுவன பாதுகாப்புகளும் படிப்படியாக குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன அல்லது வேண்டுமென்றே இடம்பெயர்ந்துள்ளன. இது இலங்கை வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத அளவிற்கு ஊழலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும், மீண்டும், இது முற்றிலும் தனிப்பட்ட பலவீனங்களின் கேள்வி அல்ல, மாறாக நிறுவன பலவீனம் கட்டமைப்பிற்குள் இருக்க வேண்டிய நிலுவைகளை அழித்துவிட்டது. இது சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் மட்டுமே செயல்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக. மீண்டும், தீர்வு சட்டத்தின் கொள்கையை தேசத்தின் வழிகாட்டும் கொள்கையாக ஒட்டுமொத்தமாக வலியுறுத்தாமல் இந்த சிக்கலைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.
14. அரசியலமைப்பு ஒரு தாராளமய ஜனநாயகத்தில் ஒன்றாக இருக்கப் போகிறது என்பதை அரசியலமைப்பு தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். நீதித்துறையின் சுதந்திரம், சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் போன்ற வெறும் சொற்கள் அங்கும் இங்கும் வீசப்பட்டால், உண்மையில் முழு நிறுவன கட்டமைப்பும் ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சி முறையை நோக்கிச் செல்லும்போது, ஒரு அரசியலமைப்பிற்கு எந்தப் பங்கும் இருக்க முடியாது. புதிய அரசியலமைப்பின் நோக்கம் இப்போது 42 ஆண்டுகளில் நுழைந்து வளர்ந்த சர்வாதிகார போக்குகளை மேலும் நியாயப்படுத்துவதாக இருந்தால், அது புதிய அரசியலமைப்பு அல்ல இது ஒரு அரசியலமைப்பாக நாகரிக உலகில் அறியப்பட்டதை நிராகரிப்பதாகும். தாராளமய ஜனநாயக அரசியலமைப்பின் யோசனையை செயல்தவிரக்கும் பொருட்டு அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் சாக்குப்போக்கைப் பயன்படுத்துவது 1978 அரசியலமைப்பால் தொடங்கப்பட்டது, அது மிக உயர்ந்த மட்டத்திற்கு முன்னேறியுள்ளது, இதன் மூலம் முழு மாநில கட்டமைப்பும் சீரழிந்து போகிறது இன்று. அந்த செயல்முறையின் தொடர்ச்சியும் மோசமடைவதும் ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் இந்த பயிற்சியின் அர்த்தம் என்றால், அது ஒரு மோசடி மற்றும் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் செயல்முறையல்ல.

15. ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை மட்டும் உருவாக்குவது நிறைவேற்றுத் தலைவர் அல்லது பாராளுமன்றம் அல்லது வேறு யாருக்கும் உட்பட யாருடைய அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டது அல்ல. சட்டமன்றத்திற்கு சட்டமன்ற அதிகாரம் மட்டுமே உள்ளது, அதற்கு அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் அதிகாரம் இல்லை. தாராளமய ஜனநாயக அரசியலமைப்புகளின் அடிப்படையில் அனைத்து நாகரிக அமைப்புகளிலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ள இந்த கொள்கையை ஒரு மூலக்கல்லை நிராகரிக்க முடியாது அதே வழியில் நிராகரிக்க முடியாது. இந்தியாவில், இந்த கொள்கை அடிப்படை கட்டமைப்புக் கோட்பாட்டின் மூலம் மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது, இதன் மூலம் சில அரசியல்வாதிகள் தேசத்தின் இழப்பில் தங்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் சட்டமன்றத்திற்கு சட்டமன்ற அதிகாரம் மட்டுமே உள்ளது என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம் முறியடிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்புகளை உருவாக்கும் அதிகாரம் மக்களுக்கு சொந்தமானது, அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் மக்களின் பிரதிநிதிகள் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும் என்ற சாக்குப்போக்கைப் பயன்படுத்துவது ஒரு பொய்யாகும். மக்கள் ஒரு ஆணையை வழங்கவில்லை, அந்த இயற்கையின் ஆணையை சட்டமன்றத்திற்கு கொடுக்க முடியாது. இது மக்களுக்கு சொந்தமானது, எனவே அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் செயல்முறை ஒரு தேசிய செயல்முறையாக இருக்க வேண்டும், அங்கு மக்கள் துடிப்பாக ஈடுபடுகிறார்கள். இது ஒரு தேசத்தின் ஸ்திரத்தன்மையின் அடிப்படையாக மாறக்கூடிய ஆழமான தேசிய புரிதலையும் ஒப்பந்தங்களையும் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு செயல்முறையாகும். ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டால், அதை ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு என்று அழைப்பது மொழி துஷ்பிரயோகம்.
16. இந்த ஆரம்ப கட்டத்தில், இந்த சமர்ப்பிப்புகள் போதுமானதாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன், அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் உண்மையான செயல்முறை திறக்கப்பட்டால், நான் உட்பட குடிமக்கள், ஒரு வெற்றிகரமான செயல்முறையை அடைவதற்கு மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் ஆக்கப்பூர்வமாகவும் பங்கேற்பார்கள். இலங்கை தனது சொந்த உண்மையான அரசியலமைப்பை அழைக்கக்கூடிய அரசியலமைப்பு.

சுதந்திர தினம் 2021 - இலங்கை:

ஒரு சுதந்திரத்திலிருந்து கா.:ப்கேஸ்க்கு வரை

2021 பிப்ரவரி 4 ஆம் தேதி, 1948 இல் முறையான பிரிட்டிஷ் காலனிக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது நினைவுகூரப்படும். இருப்பினும், இப்போது பல ஆண்டுகளாக, தோல்விகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும் காலனித்துவ காலத்தில் செய்த சில சாதனைகளை இழப்பதற்கும் இந்த நாள் மாறிவிட்டது.

இலங்கை ஒட்டுமொத்தமாக 1815 இல் ஒரு பிரிட்டிஷ் காலனியாக மாறியது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முழுமையும் ஐந்து குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் இருந்த ஒரு காலகட்டமாகும். அவற்றில் பொருளாதாரம், நிர்வாக அமைப்பு, நாட்டின் அடிப்படை உள்கட்டமைப்பு (சாலைகள் அமைப்பதன் மூலம்), ரயில்வே அறிமுகம் மற்றும் இறுதியாக வெளி உலகத்துடன் பெரிய அளவிலான வணிக நடவடிக்கைகளின் காலத்திற்குள் நுழைவது ஆகியவை அடங்கும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்கள் பின்வருமாறு:

சமூக இயக்கத்தில் ஒரு வியத்தகு முன்னேற்றம்:

முன்னதாக, 10 நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக, சாதி அமைப்பு தொடர்பான கடுமையான விதிகளால் சமூக இயக்கம் தடுக்கப்பட்ட ஒரு தேக்கமான சமூகமாக இலங்கை இருந்தது. மகன் தந்தையின் வேலைவாய்ப்பைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது சமூகம் செயல்படும் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இந்த கொள்கையின் எந்தவொரு மீறலும் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டது. விகிதாசார தண்டனை இருந்தது. ஏழைகள் கடுமையாக ஒழுங்குபடுத்தப்படுவார்கள். ஆனால், இதற்கிடையில், பல்வேறு விசுவாசங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் பணிபுரியும் நில உரிமையாளர்கள் தேசத்துரோகம் தவிர பெரும்பாலும் தண்டனையிலிருந்து விலக்கு பெற்றனர். சமூக அசைவின்மை நிலைமை கணிசமாக மாறியது, தலைநகரத்திலும் நகரப் பகுதிகளிலும் சாலைகள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளின் சாத்தியக்கூறுகள் திறக்கப்பட்டன, அங்கு அவர்கள் பல வகையான புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள், வர்த்தகம் மற்றும் வணிக வாய்ப்புகளை உருவாக்கியுள்ளனர். கொழும்பு துறைமுகம் மற்றும் பல ஆலைகள் போன்ற இடங்கள் ஏராளமான தொழிலாளர்களை ஈர்த்தன. இதன் மூலம், பாரம்பரியமாக வழங்கப்பட்ட சமூக நிலைப்பாடுகளை

சிவில் நிர்வாகம்:

19 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தீவு முழுவதும் நிர்வாக கட்டமைப்பை உருவாக்கியது. இது சிவில் சேவை என்று அழைக்கப்பட்டது. சிவில் சேவை நவீன கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, அங்கு பொது நிறுவனங்கள் பல்வேறு செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் பல்வேறு சேவைகளை வழங்குவதற்கும் உருவாக்கப்பட்டன. சிவில் சேவையில், கட்டளை பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு படிநிலை அமைப்பு இருந்தது. சிவில் சேவையில் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு பொது நிறுவனமும் அதன் விவகாரங்களை சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் சுயாதீனமாக நடத்த வேண்டிய கடமை இருந்தது. இந்த வழியில் சேவை வழங்குவதற்கான திறமையான அமைப்பு. அத்துடன் ஒரு நிர்வாகம் நிறுவப்பட்டது. அரசு மற்றும் மக்களின் நலன்களுக்கு சேவை செய்யும் வழிகளை மேம்படுத்துவதற்கான அவர்கள் திறன்கள் இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட நிர்வாக முறையை கிட்டத்தட்ட மாற்றியது.

சட்ட விதி:

19 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, இலங்கை வரலாற்றில் முதல்முறையாக, சட்ட விதிகளின் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது நாட்டிலுள்ள அனைத்து நிறுவன கட்டமைப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. எல்லோரும் சட்டத்தால் சமமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர், மற்றும் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட நன்மைகளைப் பெற உரிமை உண்டு என்ற கொள்கை, அரசின் வழிகாட்டும் கொள்கையாக மாறியது. சட்டத்தின் முன் சமத்துவத்தை அங்கீகரிப்பது மற்றும் நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் ஒரே சட்டங்கள் பொருந்தும் என்பதற்கான அங்கீகாரம், எதிர்காலத்தில் சமூகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு செயல்பட வேண்டிய விதத்தில் கிட்டத்தட்ட புரட்சியை ஏற்படுத்தியது.

நீதிக்கான ஒரு விரிவான அமைப்பு: 19 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, நீதி நிர்வாகத்தின் ஒரு விரிவான அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. படிப்படியாக, இந்த நீதிமன்ற முறை நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் பரவியது. நீதிமன்றங்கள் மூலம் தேவையான வழிகள் திறக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ வழிகளால் மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கான வழி உருவாக்கப்பட்டது. சிலைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ள சட்டக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சிவில் மற்றும் குற்றவியல் நிர்வாகம் இரண்டும் உருவாக்கப்பட்டன.

நீதி நிர்வாகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இந்த நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கவும் இயக்கவும் பணியாளர்களின் வளர்ச்சி தேவை. ஆகவே, 19 ஆம் நூற்றாண்டு என்பது மாநிலத்தின் பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சியளிக்கும் காலமாகும். நீதிபதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டியிருந்தது. இலங்கையில் பணியாற்றிய பிரிட்டிஷ் நீதிபதிகள் மூலமாக இது முதலில் நடந்தது. பிரிட்டிஷ் நீதிபதிகளின் முதல் தொகுதிகள் செயல்பட்ட விதத்தில் இருந்து உள்ளூர் பணியாளர்கள் படிப்படியாக கற்றுக்கொண்டனர். தவிர, சட்டத் தொழிலில் கல்வியைப் பெற வேறு வழிகள் இருந்தன. மெதுவாக, உள்ளூர் வழக்கறிஞர்கள் நீதிபதிகளாக மாறுவதற்கான வழியைக் கண்டுபிடித்தனர். நீதிமன்ற அமைப்பு பற்றி இதேபோன்ற செயல்முறை பின்பற்றப்பட்டது. கடைசியாக, நீதிமன்றங்களின் செயல்பாட்டிற்கு உதவுகின்ற மற்ற அதிகாரிகள் வெளிவரத் தொடங்கினர். அனைத்து வழக்குகளிலும் பதிவு வைத்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு முறையை மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் சாத்தியமாகின.

அதிகாரிகளின் பயிற்சி: பொலிஸ் திணைக்களத்திலும் இதேபோன்ற அதிகாரிகளின் மேம்பாட்டு செயல்முறை நடந்தது. நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, இலங்கையில் ஒரு பொலிஸ் படையை கட்டியெழுப்புவது, சட்ட விதிகளின் கட்டமைப்பிற்குள் செயல்படுவது மிகவும் கடினமான பணியாகும். கடுமையான விதிமுறைகளுக்குள் செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க பல தசாப்தங்கள் பிடித்தன. சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் பொறுப்புக்கூறல் கொள்கைகளை நிறுவுவது ஒரு வல்லமைமிக்க செயலாகும். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நாடுகடத்தலுக்கான நீதிமன்றம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். கட்டளை பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் கீழ் மீண்டும் அமைப்பு செயல்பட்டது.

குற்றவியல் விசாரணை செயல்பாட்டின் அறிமுகம்: அன்றாட வேலைகளில் கடினமான ஒன்று, குற்ற விசாரணை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பது. இலங்கையில் முதன்முறையாக, குற்றங்களுக்கான தண்டனை குற்றச்சாட்டுகளின் கடுமையான ஆதாரங்களால் குற்றத்திற்கான ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது. ஆதாரமாகக் கருதப்பட்டவை சான்றுகள் கட்டளைச் சட்டத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதாரம் சத்தியத்தின் சான்றுகள் தொடர்பான அறிவியல் கொள்கைகளின் தர்க்கத்தின் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். விசாரணைகளை நடத்த குற்ற புலனாய்வாளர் தயாராக இருக்க வேண்டும், பின்னர் சோதனை கட்டத்தில் சோதனை செய்யப்பட்டு, அங்கு ஒரு நீதிபதி அல்லது நடுவர் உண்மைகளின் ஆதாரத்தை தீர்மானிப்பார்.

19 ஆம் நூற்றாண்டு இவ்வாறு ஒரு நியாயமான சோதனை என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இந்த கருத்து இதற்கு முன்னர் இலங்கை சூழலில் இல்லை. ஒருவேளை, தன்னிச்சையான தண்டனைக்கு எதிராக தனிநபரைப் பாதுகாப்பதில் மிகவும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் நியாயமான விசாரணையின் நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்துவதாகும். அதிக அனுபவமுள்ள நீதிபதிகள் தலைமை தாங்கிய உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு மாறுவதற்கு முன்னர், கடுமையான

தண்டனைகளை வழங்கிய அனைத்து கடுமையான குற்றங்களும் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிஷ்ருபிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு, 19 ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கையில் தனிநபர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் முதல் பெரிய உறுதிப்பாட்டைச் செய்தது.

ஒரு தொழில் அறிமுகம்: 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்வேறு தொழில்களின் வளர்ச்சியின் தொடக்கமும் காணப்பட்டது. அவர்கள் மேற்கத்திய மருத்துவத் தொழில் மற்றும் பிற தொழில்கள் போன்ற பொறியியலாளர்கள், கணக்காளர்கள் மற்றும் பலர் அடங்குவர். இவ்வாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நவீன அரசு திறமையான நிபுணர்களை பெரிதும் நம்பியுள்ளது. தங்கள் தொழில்களின் அடிப்படையில் நடத்தை நீதிமன்றங்களுக்கு உறுதியளித்த நபர்கள், சட்டத்தின் ஒரு கட்டமைப்பிற்குள் பொறுப்புக் கூற வேண்டும். இந்த தொழில்முறை வளர்ச்சி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி, 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடர்ந்தது, இலங்கை சமூகத்தின் தன்மையை நிரந்தரமாக மாற்றியது.

19 முதல் 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான ஓட்டம்- ஒரு புதிய உலகக் கண்ணோட்டம்: இது பரவலாக மின்சாரம், பல்வேறு வகையான தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் வேகமான தகவல் தொடர்பு அமைப்புகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். இவை அனைத்தும் 19 நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட உள்கட்டமைப்புகளில் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒன்றுகூடுதல் மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம்:

ஒன்றுகூடுதல் மற்றும் சங்க சுதந்திரத்தின் பகுதியில், 19 ஆம் நூற்றாண்டு முற்றிலும் புதிய, உலகப் பார்வையை அறிமுகப்படுத்தியது, அந்த உலகப் பார்வையை அடைவதற்கான வழிமுறைகளைத் திறந்தது. சட்டசபை மற்றும் ஒன்றுகூடுதல் சுதந்திரம் பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியதுடன் சமூக வளர்ச்சியும் ஆனது. ஒருபுறம் இது நிறுவனங்களுக்கும் தொழில்முனைவோருக்கும் வழி வகுத்தது, மறுபுறம், ஒப்பந்தத்தின் கொள்கை ஒரு முக்கிய அங்கமாக மாறியது, இது சட்டத்தின் மூலம் செயல்படுத்தும் திறன் கொண்டது.

அதே நேரத்தில், சட்டசபை மற்றும் ஒன்றுகூடுதல் சுதந்திரம் தொழிற்சங்கங்களின் நியாயத்தன்மையை அங்கீகரித்தது. தொழிலாளி ஒரு அடிமை அல்ல, ஆனால் அவர்களது சங்கங்கள் மூலம் பயன்படுத்தக்கூடிய உரிமைகளைக் கொண்ட ஒரு நபர் பிரிட்டிஷாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். தங்கள் சொந்த நாட்டில், நாகரிக வாழ்க்கை முறையின் ஒரு பகுதியாக தொழிற்சங்கங்கள் இருப்பதற்கான உரிமை பற்றியும், அரசியல் கட்சிகளை மற்ற வகை சங்கங்களாக அபிவிருத்தி செய்வதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இவ்வாறு, கருத்தியல் கட்டமைப்பானது நவீன இலங்கை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் தொடர்ந்தது.

19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் உருவாக்கப்பட்ட அடிப்படை உள்கட்டமைப்புகள் மற்றும் பிறவற்றின் கட்டமைப்பிற்குள் ஒரு தீவிரமான தேசத்தை உருவாக்குவது சாத்தியமானது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு புதிய ஆட்சியாளர்கள்:

எவ்வாறாயினும், இந்த பரந்த அரசின் பொறுப்பாளராக வந்த புதிய உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களுக்கு, மாநிலத்தை உயர் மட்ட அதிநவீன நிர்வாகத்திற்கு தள்ளும் திறனும் விருப்பமும் இல்லை. உண்மையில், படிப்படியாக, இந்த முன்னேற்றங்களின் பெரும்பாலான அடிப்படை அம்சங்கள் புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியாளர்களால் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் பெரும்பாலும் அனுபவம் மற்றும் தேசத்திற்கு ஒரு பெரிய பார்வை இல்லாதது. நவீன இலங்கை கட்டப்பட்ட உள்கட்டமைப்பு ஈயணைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தி, குட்டி நலன்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கின. இந்த மோசமான மாற்றம்தான் இன்று இலங்கையில் நிலவும் பல புலம்பல்களுக்கும் கலக்கங்களுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது.

கா.ப்கேஸ்கி என்பதன் பொருள் என்னவென்றால், .பிரான்ஸ் கா.ப்காவின் கற்பனை உலகின் அடக்குமுறை அல்லது கனவுக் குணங்களை நினைவூட்டுகிறது. இதுதான் இன்று இலங்கையில் உள்ளது. மாநிலத்தின் நிறுவன கட்டமைப்பில் இந்த விரைவான வீழ்ச்சியே புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். சில பகுதிகளை ஆறு பகுதிகளில் வீச வேண்டும். 1. ஆழ்ந்த பொருளாதார நெருக்கடி, 2. சட்ட நெருக்கடியின் துன்பகரமான விதி, 3. பொலிஸ் அமைப்பின் சரிவு, 4. குற்றவியல் விசாரணை அமைப்புகள், 5. நியாயமான சோதனைகளை மறுப்பது, 6. குடிமக்களின் சட்ட உரிமைகள். இவை இலங்கை கா.ப்கேஸ்கியின் சில அம்சங்களைக் குறிப்பிடுவதற்காக மட்டுமே. இலங்கையர்கள் தவிர ஐக்கிய நாடுகள் சபை உட்பட சர்வதேச சமூகம் இலங்கையில் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடியின் தன்மையை உணரத் தொடங்கியுள்ளன. பின்வரும் அறிக்கை இந்த கவனத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம், பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் மனித உரிமைகளை முன்னேற்றுவதற்கான சூழலை அடிப்படையாக மாற்றியமைத்த, ஜனநாயக பரிசோதனைகள் மற்றும் நிலுவைகள் மற்றும் குடிமை இடங்களை அரித்து, ஆபத்தான விலக்கு மற்றும் பெரும்பான்மை சொற்பொழிவை மீண்டும் மீண்டும் செய்துள்ள போக்குகள் குறித்து உயர் ஸ்தானிகர் ஆழ்ந்த கவலை கொண்டுள்ளார். . இந்த போக்குகள் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட ஆனால் முக்கியமான ஆதாயங்களை மாற்றியமைக்க அச்சுறுத்துகின்றன. அத்துடன் கடந்த காலத்தின் கடுமையான மீறல்களுக்கு வழிவகுத்த கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் மீண்டும் நிகழும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஆப்பிள்கள் மற்றும் ஆரஞ்சு: தாமதமாக எச்.எல் டி சில்வாவின் விளையாட்டை நிறுத்துவதற்கான தேவை.

ஆப்பிள்கள் மற்றும் ஆரஞ்சு: தாமதமாக எச்.எல் டி சில்வாவின் விளையாட்டை நிறுத்துவதற்கான தேவை.

1978 இலங்கையின் அரசியலமைப்பை நெவில் சமரகோனும் டாக்டர் விராணி பண்டாரநாயக்கவும் புரிந்து கொண்டார்களா? பல ஆண்டுகளாக என்னைத் தொந்தரவு செய்த கேள்வி இது.

நான் ஒரு இளம் வழக்கறிஞராக இருந்தபோது நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதை தெளிவுபடுத்த முடியும். 1978 அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, இலங்கையின் பார் அசோசியேஷன் ஏற்பாடு செய்த வழக்கறிஞர்களின் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன். கூட்டத்தின் நோக்கம் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தன வெளியிட்ட பகிரங்க அறிக்கை குறித்து விவாதிப்பதாகும். அப்போது ஒரு முக்கிய வழக்கறிஞராக இருந்த எச்.எல். டி சில்வா பிசி “அவருடைய” அரசியலமைப்பைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. மறைந்த எஸ்.எல். குணசேகர, ஜனாதிபதியின் அறிக்கையை கண்டித்து, திரு. டி சில்வாவின் திறனில் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தினார்.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவை எரிச்சலூட்டியது மற்றும் அந்த அறிக்கையை வெளியிட அவரை தூண்டியது எது? எச்.எல். டி சில்வா போன்ற வழக்கறிஞர்கள், ஜே.ஆரின் அரசியலமைப்பை தாராளமய ஜனநாயக அரசியலமைப்பு கொள்கைகளின் கட்டமைப்பிற்குள் விளக்குவதற்கான முயற்சியாகும். ஜே.ஆர் கூறியது என்னவென்றால் - ஆப்பிள்களை ஆரஞ்சுடன் ஒப்பிட வேண்டாம்.

இந்த ‘அரசியலமைப்பின்’ பொருள் என்ன? ஹெர்மீனூட்டிக்ஸ் என்பது ஒரு உரையின் பொருளை வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு விளக்கக் கோட்பாடு ஆகும். உரை ஒரு அரசியலமைப்பு போன்ற ஒரு வாக்கியம், ஒரு பத்தி அல்லது முழு ஆவணமாக இருக்கலாம்.

பொருளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான எந்தவொரு முயற்சியின் பின்னணியில் உள்ள அடிப்படை அனுமானம் என்னவென்றால், உரையை எழுதுவதன் மூலம் ஆசிரியர் ஒரு பொருளை

வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கிறார். பொருளைக் கண்டறிய முயற்சிப்பதில் பின்பற்றப்படும் கொள்கைகளும் நுட்பங்களும் உள்ளன.

குழப்பம் அல்லது ஏமாற்றுவதற்காக உரை நோக்கத்துடன் எழுதப்படும்போது இது மற்றொரு விஷயம். இந்த சூழ்நிலையில், உரை விளக்கத்திற்கான அனைத்து பகுத்தறிவு முயற்சிகளையும் தோற்கடிக்கும் நோக்கம் அல்லது ஒரு தர்க்கரீதியான பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கும் நோக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சுருக்கமாக, இந்த 1978 அரசியலமைப்பு நமக்கு என்ன சொல்கிறது: இந்த ஆவணத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்த ஒரே நபர் அதன் ஆசிரியர் மட்டுமே. அவர் அதை அவர் விரும்பும் எந்த வகையிலும் விளக்குவதோடு, அவர் எதைச் செய்தாலும் அதை நியாயப்படுத்தவும் பயன்படுத்தலாம். அவர் எந்த விதிகளுக்கும் கட்டுப்படவில்லை. இந்த அரசியலமைப்பு அவரை அனைத்து விதிகளிலிருந்தும் விடுவித்துள்ளது.

இவ்வாறு, 1978 அரசியலமைப்பு இலங்கை அரசின் 'அரசியலமைப்பிற்கு உட்படுத்த' உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த வழியில், சட்ட விதி மட்டுமல்ல, சட்டமும் இடம்பெயர்ந்தது. நிறுவப்பட்ட விதிகளைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒரு தலைமை நீதிபதி கூட பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம். அவளுக்கு எதிரான வழக்கை கேட்டவர்களுக்கு அவர்கள் ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையாக விளையாடுவதை அறிந்தார்கள். டாக்டர் பனதாரநாயக்கவும் அவரது சட்டக் குழுவும் எச்.எல் டி சில்வாவின் விளையாட்டை வழக்கமான சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டதாகக் கருத முயற்சித்தாலும், அவர்கள் முரட்டுத்தனமான சிகிச்சையைப் பெற்றனர். சட்டம் மற்றும் நீதி அமைப்பில் விளையாடும் இத்தகைய பேரழிவு தரும் நடைமுறை நகைச்சுவைகளின் பட்டியல் ஒரு நீண்டது, வாக்கெடுப்பு மூலம் பாராளுமன்ற காலத்தை நீட்டிப்பது உட்பட இந்த அரசியலமைப்பின் உரையை அதன் பொருளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கில் ஆராய்வது என்பது ஒரு மருத்துவ மருந்தைப் போல ஒலிக்கும் ஆனால் உண்மையில் விஷம் என்று ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்தும் ஒரு மருத்துவரின் மருந்துகளை ஆராய்வது போன்றது. இந்த முறை விஷம் அரசியலமைப்பு அமைப்பு மற்றும் தேசத்திலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டது.

தலைமை நீதிபதிகளாக அமர்ந்த மற்ற இருவர், எஸ்.என். டி சில்வாவும் மோகன் பீரிஸும் 'அரசியலமைப்பை' நன்கு புரிந்துகொண்டு அதன்படி செயல்பட்டனர்.

ஹெர்மீனாட்டிகல் விளக்கத்தின் மற்றொரு விதி, பகுதிகளுடன் பகுத்தறிவு இணைப்பு. அதாவது அரசியலமைப்பின் வெவ்வேறு கட்டுரைகள் தர்க்கரீதியாக ஒருவருக்கொருவர் இணைக்கப்பட வேண்டும். தாராளமய ஜனநாயகக் கருத்தாக்கத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் சில கட்டுரைகள் ஒரு சர்வாதிகார சட்டப் பணியை வெளிப்படுத்தும் பல கட்டுரைகளுக்கு முரணாக இருந்தால், இந்த கட்டுரைகளிலிருந்து எந்தவொரு பகுத்தறிவு

அர்த்தத்தையும் பெற முடியாது. அந்த நிறுவனம் சுய முரண்பாடான கொள்கைகளின் கீழ் செயல்பட வேண்டுமானால், எந்தவொரு நிறுவனமும் பகுத்தறிவுடன் செயல்பட முடியாது. அரசியலமைப்பின் வெவ்வேறு கட்டுரைகளில் உள்ள ஒவ்வொரு முக்கியமான கொள்கையும் ஒன்று அல்லது பல கட்டுரைகளுக்கு முரணானது. இது வழக்கமாக அழைக்கப்படுகிறது, ஒரு கையால் கொடுக்கப்படுவது மற்றொன்றால் பறிக்கப்படுகிறது.

இந்த வார்த்தைக்கு பொருத்தமான சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு, கையாளுதல் என்பது கபடிகம். இது ஒரு பகுத்தறிவு அர்த்தத்தை வெளிக்கொணர்வதற்கான வாய்ப்பைத் தடுக்கும் வகையில் ஒரு உரையை கையாளுவது என்பதாகும். இந்த கபடி ஆவணத்தை பகுத்தறிவு செய்ய முயன்றவர்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் திரு சமரகோன் மற்றும் டாக்டர் பண்டாரநாயக்க உள்ளிட்ட கசப்பான பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டன. இந்த சிலந்தி வலை அதன் கொடிய தன்மையை மீண்டும் மீண்டும் நிஷ்ருபித்துள்ளது. மோசமான இன்னும் முடிவடையவில்லை.

ஒரு அபத்தத்துடன் வாழ்வதன் விளைவாக, படிப்படியாக சிதைந்து போகிறது. சிதைவு என்பது வெறுமனே பகுத்தறிவுடன் விஷயங்களை ஒன்றிணைக்க இயலாமை என்பதாகும்.

விஷயங்கள் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றன. அதுவும் பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது, அது நிறுத்தப்படாது.

பகுத்தறிவின் சிதைவின் இறுதி விதி, முட்டாள்தனம். சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பைப் பொறுத்தவரை இலங்கை ஒரு முட்டாள்கள் நிறைந்த நாடு. புதிய நீதிமன்ற வளாகம் தயாரிக்கப்பட்ட நேரத்தில், மூத்த வழக்கறிஞர் ஒருவர் மறைந்த எஸ்.எல். குணசேகர மேற்கோள் காட்டினார். புதிய பாராளுமன்றம் கட்டப்பட்டபோதுதான் எங்கள் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை இழந்தோம். புதிய நீதிமன்ற வளாகம் இருக்கும் நேரத்தில், எங்கள் நீதி முறையையும் இழப்போம்.

இந்த பரிதாபகரமான மற்றும் பரிதாபகரமான சூழ்நிலையிலிருந்து வெளியேற ஒரே வழி, ஒரு மண்வெட்டிக்கு ஒரு மண்வெட்டி, ஒரு சிலந்திக்கு ஒரு சிலந்தி, நியாயமற்றதற்கு ஒரு நியாயமற்றது, முட்டாளை முட்டாள் என்று அழைப்பது. ஒரு மோசடி ஆவணத்திற்கு அது ஒரு ஜனநாயகத்தின் அரசியலமைப்பு என செயல்படுவதன் மூலம் மரியாதை அளிக்கக்கூடாது. ஜனநாயகம் ஒரு சர்வாதிகார அமைப்பாக மாற்றுவதே உண்மையான நோக்கம்.

‘உள்நாட்டு’ அரசியலமைப்புகள் மற்றும் சட்டங்கள்

ஒரு வீட்டில் ரோஜா உலகில் எங்கும் காணப்படும் ரோஜாவைப் போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட சூழலுடன் சில தழுவல்கள் இருக்கலாம், ஆனால், அடிப்படை அம்சங்களைப் பொருத்தவரை, இது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது. ஒரு உள்நாட்டு கிளி உலகின் பிற பகுதிகளில் உள்ள அதன் உயிரினங்களின் அதே அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு உள்நாட்டு முதலை அது இருக்கும் குறிப்பிட்ட சூழலுடன் சில தழுவல்களைக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் முக்கிய அம்சங்கள் ஒன்றே. யாலா பாதுகாப்பில் பிறந்து வளர்க்கப்படும் சிறுத்தை, இதேபோல், இந்திய காடுகளில் அல்லது வேறு இடங்களில் வாழும் எந்த சிறுத்தைக்கும் அதே அடிப்படை அம்சங்கள் உள்ளன.

இந்த பட்டியல் காலவரையின்றி செல்லக்கூடும். உதாரணமாக, தேசிய ஆடை அணிந்த ஒரு ஆணோ அல்லது புடவை அணிந்த பெண்ணோ உலகில் வேறு எங்கும் வாழும் மனிதர்களின் அதே அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

நீர் பல்லியை ஒரு வீட்டு முதலை அல்லது ஒரு மைனா பறவை ஒரு உள்நாட்டு கிளி என்று நாம் அழைக்க முடியாது.

அதேபோல், ஒரு ஜனநாயகம் வேறு எந்த ஜனநாயகத்தையும் போலவே அடிப்படை அம்சங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

சட்ட விதி மற்றும் பிற சட்டக் கருத்துக்களிலும் இதைக் கூறலாம். ஒரு சர்வாதிகார .∴ கொடுங்கோன்மை முறையை ஜனநாயகம் என்று அழைக்க முடியாது, ஏனெனில் இதுபோன்ற அமைப்புகளின் அடிப்படை அம்சங்கள் ஜனநாயகத்திற்கு வேறுபட்டவை.

ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன? அவை மனிதகுலத்தின் நீண்ட வரலாறு முழுவதும் நடந்த போராட்டங்களிலிருந்து வந்தவை. ஆட்சியாளர்களால் அதிகார துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க அவர்கள் முயன்றனர், அதாவது அவர்கள் மீது அதிகாரத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் செலுத்தியவர்கள். தங்கள் போராட்டங்களிலிருந்து, மக்கள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களால் இந்த அதிகார துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான வழிகளை உருவாக்கினர். இந்த படிப்பினைகள் 'ஜனநாயகம்' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு ஆட்சி முறைமையில் இணைக்கப்பட்டன.

மக்களைப் பாதுகாக்கும் இந்த அடிப்படை அம்சங்களை அகற்றும் அல்லது நிராகரிக்கும் எந்தவொரு ஆட்சி முறையும் ஜனநாயகம் அல்ல. அது வேறு விடயம். வேறு எந்த பெயரிலும் ரோஜா ரோஜாவாக இருக்கும்போது, ரோஜா அல்லாத ரோஜாவை ரோஜா என்று அழைப்பதன் மூலம் மாற்ற முடியாது.

பாதுகாப்பின் அடிப்படை அம்சங்கள் யாவை? ஒரு நபரின் அல்லது ஒரு பதவியின் கைகளில் அதிகாரத்தின் செறிவு மக்களுக்கு ஆபத்தானது என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இது அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் பல்வேறு நடைமுறைகளுக்கு வழிவகுத்தது. அதிகாரக் கொள்கையைப் பிரிப்பது அந்த வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. அதிகாரம் பிணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அடிப்படை யோசனை. நீண்ட கால பரிசோதனையின் விளைவாக, அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதே மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான மூலக்கல்லாகும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. இந்த அடிப்படையில், அதிகாரம் நிர்வாகத்தின் மூன்று தனித்தனி கிளைகளாக பிரிக்கப்பட்டது: நிறைவேற்று, சட்டமன்றம் மற்றும் நீதித்துறை. இந்த பிரிப்பு மக்களின் பாதுகாப்பிற்கு இன்றியமையாததாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மூன்று கிளைகளும் ஒரே அரசின் ஒரு பகுதியாக ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்துள்ளது. இருப்பினும், அவை அவற்றின் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் சுயாதீனமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிளையும் பல்வேறு வளர்ச்சியடைந்தன

எந்தவொரு கிளைகளாலும் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்காக தமக்கும் ஒருவருக்கொருவர் காசோலைகள் மற்றும் நிலுவைகளை பராமரிப்பதற்கான நடைமுறைகள்.

நீதித்துறையின் சுதந்திரம் இந்த பரிசோதனை மற்றும் நிலுவைகளில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத பகுதியாகும். முழு அமைப்பையும் இயக்குவதில் சுயாதீன நீதித்துறை பாரிய பங்கு வகிக்கிறது. மாநிலத்திற்குள் நடக்கும் அனைத்தும் முறையான முறையில் செய்யப்படுவதை உறுதிசெய்வது நீதித்துறை கிளையாகும். நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை செயல்தவிர்க்க அல்லது குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவது என்பது சட்டத்திற்கு முரணான முறையில் செயல்பட மாநிலத்தை அனுமதிப்பதாகும்.

சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட அனைத்தும் சட்டபூர்வமானவை என்று கூற முடியாது. சட்டமன்றம் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்த சம்பவங்கள் உலகம் முழுவதும் உள்ளன. இது நடப்பதைத் தடுப்பதே நீதித்துறையின் பணி. சட்டவிரோதமானது சட்டப்பூர்வமாக வழங்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான அவசியத்தில் நீதித்துறை மறுஆய்வு நடைமுறையில் அதன் தோற்றம் இருந்தது. ஒரு ஜனநாயகத்தின் 'உள்நாட்டு' அரசியலமைப்பு சட்டங்களை சட்டவிரோதமாக அறிவிக்க நீதித்துறைக்கு எந்த செயல்பாடும் இல்லை என்று கூற முடியாது (எனவே பூஜ்ய மற்றும் வெற்றிடமானது). உண்மையில், எந்தவொரு அரசியலமைப்பிலும் அத்தகைய கூற்று ஜனநாயகம் மீதான தாக்குதல் ஆகும்.

ஆகவே, வயதுவந்தோரின் உரிமையைப் பயன்படுத்துவதும், அரசாங்கத்தை ஆட்சிக்கு வாக்களிப்பதும் ஜனநாயகத்திற்கு இன்னும் நிறைய உள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம்

அனைவரின் பாதுகாப்பிற்காக சட்டங்களை உருவாக்கும் மற்றும் அந்த சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும், அத்தகைய பாதுகாப்புகளை எடுத்துக் கொள்ளாது என்பதே வயதுவந்தோரின் உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அடிப்படை.

1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகள் மூலம், அதிகாரக் கொள்கையைப் பிரிப்பது வேண்டுமென்றே கைவிடப்பட்டது. உண்மையில், 'உள்நாட்டு' அரசியலமைப்பு என்று அழைக்கப்பட்ட ஒன்று, அதில் அதிகாரங்களைப் பிரிப்பது ஒரு அத்தியாவசிய அம்சமல்ல, இது அந்த நேரத்தில் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டது. இதன் விளைவாக, நீதி அதிகாரமே குறைக்கப்பட்டது, அதாவது அது ஒரு சம பங்குதாரர் அல்ல. 1972 அரசியலமைப்பிற்கான அரசியலமைப்பு சட்டசபையில், அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதை நிராகரிப்பது வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதே அணுகுமுறை 1978 அரசியலமைப்பிலும் பின்பற்றப்பட்டது.

உண்மையில், இந்த நிராகரிப்பு பற்றி 'உள்நாட்டு' எதுவும் இல்லை. சர்வாதிகாரத்தின் ஒவ்வொரு வடிவமும் அதை ஓரளவிற்கு செய்துள்ளது.

சட்டத்தின் விதி ஒரு ஜனநாயகத்தின் மைய அம்சமாகும். சட்டத்தின் விதிதான் அரசின் நடவடிக்கைகளையும் மக்களையும் கடுமையான வரம்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்துகிறது. சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் சமூகச் சூழலை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் அவை அவசியமானவை என்று அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு ஒழுக்கமான மற்றும் நாகரிக வாழ்க்கை முறையின் இருப்பை அனுமதிக்கிறது.

டாம் பிங்ஹாம் பிரபு தனது புகழ்பெற்ற புத்தகமான "சட்ட விதி" யில், சட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளை வரையறுக்கிறார்: "தற்போதுள்ள கொள்கையின் அடிப்படை என்னவென்றால், மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து நபர்களும் அதிகாரிகளும், பொது அல்லது தனியார், பகிரங்கமாக உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களின் நன்மைக்கு கட்டுப்பட்டு உரிமை பெற வேண்டும். இது எதிர்காலத்தில் (பொதுவாக) நடைமுறைக்கு வருகிறது மற்றும் நீதிமன்றங்களில் பகிரங்கமாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது. "

பின்னர் அவர் சட்ட விதிகளை புறக்கணிப்பதன் முடிவுகளை குறிப்பிடுகிறார்.

"சட்ட விதிகளை மீறும் ஒரு ஆட்சியின் தனிச்சிறப்புகள், ஐயோ, எல்லாமே மிகவும் பரிச்சயமானவை: நள்ளிரவு கதவைத் தட்டுவது, திடீரென காணாமல் போனது, நிகழ்ச்சி சோதனை, கைதிகளை மரபணு பரிசோதனைக்கு உட்படுத்துவது, சித்திரவதை மூலம் எடுக்கப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலம், குலாக் மற்றும் வதை முகாம், எரிவாயு அறை, இனப்படுகொலை நடைமுறை, இன அழிப்பு, ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை நடத்துதல். பட்டியல் முடிவற்றது. சில கோலரிக் நீதிபதிகள் மற்றும் பேராசை கொண்ட வழக்கறிஞர்களை நிறுத்துவது நல்லது. "

இலங்கையில் நடந்தது பிரிட்டிஷ் நீதிபதி நினைத்ததை விட மோசமானது. சட்ட விதிகளை நிராகரிப்பதன் மூலம், இலங்கை முழுமையான சட்டவிரோத சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. ஒருவித அதிசயம் மூலம் தவிர இந்த சூழ்நிலையிலிருந்து அது எவ்வாறு வெளிவரும் என்பதை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது.

இது ஒரு "வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட" அரசியலமைப்பின் ஒரு அம்சம் என்று கூற முடியாது, இது அரசின் சார்பாக செயல்படும் ஒவ்வொருவரும் சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை. எவ்வாறாயினும், இந்த அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து இலங்கையில் பொது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் இதுதான் நடந்து வருகிறது. காலப்போக்கில், எல்லாம் மோசமாகிவிட்டது, மேலும் மாநிலத்தின் சார்பாக செயல்படும்போது சட்டத்தைப் பின்பற்றுவது அவசியம் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை.

தலைமை நீதிபதியை நீக்குவது இதை விளக்குகிறது. பாராளுமன்றத் தேர்வுக் குழுவின் முன் அவரது பாதுகாப்புக் குழு வலியுறுத்தியதால், அனைத்தும் நிறுவப்பட்ட சட்டக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக செய்யப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது. உண்மையில், சட்ட வரம்புகளுக்குள் மட்டுமே செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை முழுமையாக நிராகரித்தது. இலங்கையில் குற்றவியல் நீதி முறைமை தோல்வியடைந்ததை விட இந்த நிராகரிப்பு வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை. முழு அமைப்பும் ஒவ்வொரு கூறுகளும் அரசியல் மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு அரசாங்கம் சில கடுமையான குற்றவியல் விசாரணைகளை மேற்கொண்டு சில வழக்குகளை நீதிமன்றங்களுக்கு முன் தாக்கல் செய்யலாம். இந்த வழக்குகளில் சில முன்னணி அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம், அவர்கள் கொலை மற்றும் ஊழல் தொடர்பான குற்றங்கள் போன்ற கடுமையான குற்றங்களைச் செய்ய அல்லது சதி செய்ததாக சந்தேகிக்கப்படலாம். பின்னர் அடுத்த அரசாங்கம் வந்து, இந்த குற்றங்களில் தலைமை புலனாய்வாளர்களை நீக்குகிறது, இதனால் இந்த வழக்குகளைச் செய்வதற்கு பெரும் தடைகள் உருவாகின்றன. இந்த விசாரணைகள் தொடர்பான கோப்புகள் மறைந்து, சாட்சிகள் கடுமையாக அச்சுறுத்தப்படுகையில் ஆச்சரியமில்லை. முடிவில், ஆதாரங்கள் இல்லாததால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இந்த மாதிரியான நிலைமைதான் காவல்துறை முறையை மிகவும் பயனற்றதாக ஆக்கியது, மிகக் கடுமையான குற்றத்தைப் பற்றிய தகவல்கள் கூட கிடைத்தன - ஈஸ்டர் ஞாயிற்றுக்கிழமை அப்பாவி மக்களைக் குறிவைத்து குண்டு வெடிப்புகள் - செயல்படவில்லை. ஏப்ரல் 21, 2019 அன்று, குண்டு குண்டுவெடிப்பில், அப்பாவி தேவாலய ஊழியர்கள் மற்றும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இந்த முடங்கிப்போன பொலிஸ் அமைப்பால் பாதிக்கப்பட்டனர்.

எந்தவொரு நடவடிக்கையும் செய்யும் அனைவருமே சட்டத்தின் எல்லைக்குள் அவ்வாறு செய்யும் ஒரு பொலிஸ் அமைப்பு இல்லாமல், பொது பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாது. பொது அமைதியைப் பேணுவது காவல்துறையின் வேலை, இராணுவத்தின் வேலை அல்ல. இலங்கையில் சட்ட விதிகளின் புறக்கணிப்பு, தொழில்முறை சுதந்திரம் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டுடன் பொலிஸ் அமைப்பு தனது சொந்த செயல்பாடுகளைச் செய்ய இயலாது என்ற நிலைக்கு வந்துள்ளது. "உள்நாட்டு" அரசியலமைப்புகள் மற்றும் சட்டங்கள் சட்டத்தின் ஆட்சியின் பயனை மக்களுக்கு இழந்துவிட்டன.

ரோஜா ரோஜாவாக இல்லாதபோது: இயல்பான கட்டமைப்பின் மாற்றம்

ரோஜா ரோஜாவாக இல்லாதபோது: இயல்பான கட்டமைப்பின் மாற்றம்

1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளின் விளைவாக என்ன நடந்தது என்பது இலங்கையின் சட்ட அமைப்பின் நெறிமுறை கட்டமைப்பின் மாற்றமாகும்.

விளக்கத்தின் ஒரு அம்சம் மொழி புரிதலை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதில் உள்ளது. சொற்கள் அவற்றின் பொருளை வெளி உலகில் இருப்பதிலிருந்து பெறுகின்றன, அது இயற்கையாகவோ அல்லது சமூக யதார்த்தங்களாகவோ இருக்கும். இருப்பினும், சுருக்கக் கருத்துக்களுக்கு வரும்போது, ஒரு வார்த்தையை யதார்த்தத்திற்கு வெளியே இருக்கும் ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தும்போது, அந்த வார்த்தையே ஒரு நிலையான பொருளைப் பெறுகிறது, அது கற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் (ஆனால் பெரும்பாலும் இல்லை). ஒரே வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும்போதெல்லாம், இதேபோன்ற பொருள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பின்னர், விலக்கு தர்க்கத்தின் மூலம், சொற்களின் நிலையான அர்த்தங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு முடிவுகளை எட்ட முடியும். இதை விளக்குவோம்.

எடுத்துக்காட்டு 1

அனைத்து நீதிபதிகளும் லஞ்சம் நிராகரிக்கிறார்கள்.

எக்ஸ் ஒரு நீதிபதி.

எனவே எக்ஸ் லஞ்சம் நிராகரிப்பவர்.

எடுத்துக்காட்டு 2

அனைத்து வழக்குரைஞர்களும் பக்கச்சார்பற்றவர்கள்.

எக்ஸ் ஒரு வழக்கறிஞர்.

எனவே எக்ஸ் பக்கச்சார்பற்றவர்

எடுத்துக்காட்டு 3

அனைத்து போலீஸ்காரர்களும் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

எக்ஸ் ஒரு போலீஸ்காரர்.

எனவே எக்ஸ் சட்டத்தை பாதுகாக்கிறவர்

இந்த மூன்று சொற்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் இருக்கும் ஒரு நெறிமுறை கட்டமைப்பிலிருந்து பெறப்பட்டவை. அந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பைக் கடைப்பிடிக்கும் நிஜ வாழ்க்கை சூழ்நிலைகளில், நீதிபதிகள் லஞ்சம் வாங்குவதில்லை, வழக்குரைஞர்கள் பக்கச்சார்பற்றவர்கள், மற்றும் காவல்துறையினர் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள். அந்த வேடங்களில் உள்ளவர்கள் தங்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்று கருதப்படுகிறது.

அந்த குறிப்பிட்ட கட்டமைப்பை உலகமயமாக்கும்போது, எல்லா சமூகங்களிலும், நீதிபதிகள், வழக்குரைஞர்கள் மற்றும் காவல்துறையினர் மேலே விவரிக்கப்பட்ட முறையில் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பு உள்ளது.

அந்த முடிவு அனைத்து சமூகங்களும் கலாச்சாரங்களும் நீதியின் நிர்வாகத்திற்கு ஒத்த நெறிமுறை கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளன என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. ஒரு நபர் அந்த கண்ணோட்டத்துடன் உலகைப் பார்க்கும்போது, தங்களுக்கு நீதிபதிகள், வழக்குரைஞர்கள் மற்றும் காவலர்கள் இருப்பதாகக் கூறும் நீதி அமைப்புகள் பின்வருவனவற்றைக் குறிக்கின்றன என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். நீதி அமைப்புகளில் உள்ள அந்த நீதிபதிகள் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தவிர்ப்பார்கள், வழக்குரைஞர்கள் சார்பு மற்றும் பாகுபாட்டை நிராகரிக்கின்றனர், காவல்துறை சட்டவிரோதத்தை நிராகரிக்கிறது.

அந்த முன்னோக்கின் விளைவு என்னவென்றால், அத்தகைய நபர் ஒரு நீதிபதி லஞ்சம் வாங்குவது, பக்கச்சார்பற்றவர் அல்லாத ஒரு வழக்கறிஞர் அல்லது சட்டத்தை பாதுகாக்க முயற்சிக்காத ஒரு போலீஸ்காரர் பற்றி அறிந்தால், இந்த நபர் இந்த நடத்தை விதிவிலக்காக விதிக்கப்படுவார். இத்தகைய தனிப்பட்ட விதிவிலக்குகள் கருதப்படும் நெறிமுறை கட்டமைப்பிற்கு முரணாக இல்லை. நெறிமுறை கட்டமைப்பானது வெறுமனே இலட்சியங்களை அமைக்கிறது, விதிவிலக்கான மீறல்கள் இலட்சியத்திற்கு முரணாக இல்லை. இந்த முன்னோக்கு கொண்ட ஒரு நபர், இதுபோன்ற விதிவிலக்குகளின் சந்தர்ப்பங்களில், பொருளாதாரத் தடைகள் விதிக்கப்படும் என்றும், அந்த வகையில் நெறிமுறை கட்டமைப்பை பலப்படுத்தும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

இருப்பினும், நெறிமுறை கட்டமைப்பே வேறுபட்டால், 'நீதிபதி', 'வழக்குரைஞர்' மற்றும் 'போலீஸ்காரர்' போன்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பில், அந்த வார்த்தைகள் உண்மையில் எதிர் பொருளைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்.

ஒவ்வொரு நெறிமுறை கட்டமைப்பும் இலட்சியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வேறுபட்ட நெறிமுறை கட்டமைப்பானது வேறுபட்ட கொள்கைகளை பின்பற்றுவதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டமைப்பில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் சிறந்த கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். எடுத்துக்காட்டாக அசல் எடுத்துக்காட்டுகளில் நீதிபதிகள், வழக்குரைஞர்கள் மற்றும் காவலர்களின் நடத்தைக்கு கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சட்ட மற்றும் சமூக சூழலில் நீதியின் சிறந்த கட்டமைப்பிற்கு பொருந்தும். மூன்று எடுத்துக்காட்டுகளில், ஒரு நீதிபதி ஒரு வழக்கறிஞர் மற்றும் ஒரு போலீஸ்காரர் மேலே விவரிக்கப்பட்ட சிறந்த முறையில் நடந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அசல் எடுத்துக்காட்டில் நீதியின் இலட்சிய கட்டமைப்பின் பின்னணியில் உள்ள கருத்து என்னவென்றால்: ஆட்சி முறையின் இன்றியமையாத அம்சமாக நிறுவப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பிரித்தல் உள்ளது, மேலும் அந்த நீதி - நியாயத்தின் பொருள் - அந்த இலட்சியத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாகும்.

வெறுமனே, இலங்கையின் சோல்பரி அரசியலமைப்பு இந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அனைத்து சட்டங்கள், நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் மற்றும் பல்வேறு நிறுவனங்களின் வெயற்படுத்த தவபவர்களின் நடத்தை ஆகியவை அந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பிற்குள் இருக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், அந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பின் கொள்கைகள் 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளால் மாற்றப்பட்டன. இந்த அரசியலமைப்புகள் அதிகாரக் கொள்கையைப் பிரிப்பதை நிராகரித்தன, அங்கு அரசின் மூன்று கிளைகளும் ஒரே மாதிரியான நிலையை அனுபவிக்கின்றன, எதுவும் மற்றொன்றுக்கு கீழ்ப்பட்டவை அல்ல. ஆனால் ஒரு சுயாதீன

நீதித்துறை என்பது சட்டத்தின் இறுதி நடுவர் மற்றும் தனிநபர்களின் பாதுகாப்பு. 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளின் முக்கிய அம்சம், அதிகாரங்கள் கருத்தாக்கத்தைப் பிரிப்பதற்குள் நீதித்துறையை குறைந்த நிலைக்கு தள்ளுவதாகும். சட்டத்தின் நீதித்துறை மறுஆய்வு நீக்கப்பட்டது மற்றும் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தில் தலையிட பல்வேறு வழிகள் திறக்கப்பட்டன.

குறிப்பாக 1978 அரசியலமைப்பால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இலட்சியமானது ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதோடு அசல் அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் இலட்சியங்களை நிராகரிப்பதாகும். அனைத்து அதிகாரமும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் கையில் இருக்க வேண்டும் என்பதே புதிய இலட்சியமாக இருந்தது. பின்னர் நிர்வாக ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு பெரும்பாலும் பிரதமரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பது இந்த உண்மையை எந்த வகையிலும் மாற்றவில்லை. நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் கொள்கையைப் பிரிப்பதற்கு வெளியே இருப்பது இலட்சிய கட்டமைப்பின் அடித்தளமாக மாறியது.

இந்த கட்டமைப்பிற்குள், 'நீதிபதி', 'வழக்குரைஞர்', 'போலீஸ்காரர்', 'அரசு ஊழியர்', 'அமைச்சரவை மந்திரி' அல்லது 'சட்டமன்ற உறுப்பினர்' போன்ற சொற்களுக்கு அசல் நெறிமுறை கட்டமைப்பின் கீழ் இருந்த அதே அர்த்தம் இல்லை.

சோல்பரி அரசியலமைப்பின் அசல் கருத்தாக்கங்களின் அடிப்படையில் புதிய அரசியலமைப்புகளை விளக்கும் முயற்சி மற்றொரு வழியில் உள்ளது. மாறாக, புதிய 'இலட்சியங்கள்' அரசியல் வாழ்க்கை, அரசியலமைப்பு விளக்கம், பொது நிறுவனங்களின் செயல்பாடு மற்றும் இலங்கை சமுதாயத்தின் செயல்பாட்டின் அனைத்து அம்சங்கள் தொடர்பான அனைத்து மோதல்களின் இதயத்திலும் உள்ளன.

17 வது திருத்தம் ஏறக்குறைய ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் இந்த முரண்பாடு ஏற்கனவே உணரப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், 1978 அரசியலமைப்பின் நெறிமுறை கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கு பதிலாக, இந்தத் திருத்தம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களை மாற்ற மட்டுமே முயன்றது. அதிகாரக் கொள்கையைப் பிரிப்பதை நிராகரித்ததன் அடிப்படையில் அது இலட்சியத்தைத் தொடவில்லை.

பின்னர் திருத்தங்கள் பிற திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தன அது தொடர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. ஆனால் அதிகாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் அமைப்பைப் பிரிப்பதற்கான நெறிமுறை கட்டமைப்பானது நிராகரிக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டது.

இது அசல் கருத்தாக்கத்தை கடைப்பிடிப்பதாக நடித்து ஒரு அமைப்பை இயக்க முயற்சிக்கும் ஒரு சோக-காமிக் நிலைமைக்கு வழிவகுத்தது. எவ்வாறாயினும், உண்மையில் இது அதிகாரங்களின் கொள்கையைப் பிரிப்பதை நிராகரிக்கும் புதிய கொள்கைகளின் கீழ் செயல்படுகிறது. சொற்கள் பயன்படுத்தப்படும்போது, அதிகாரக் கொள்கையைப் பிரிப்பதைக்

கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நெறிமுறை கட்டமைப்பில் ஒரு அர்த்தம் இருக்கும், ஆனால் முழுமையான சக்தியின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வேறுபட்ட அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்கும், உண்மையான அல்லது அர்த்தமுள்ள சொற்பொழிவு எதுவும் சாத்தியமில்லை. அதுதான் இப்போது நிலவும் நிலைமை.

‘மக்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பது நீதிபதிகள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் பிறருக்கும் நிகழ்கிறது.’

முன்னாள் தலைமை நீதிபதி டாக்டர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்கவின் நினைவுக் குறிப்பு குறித்த கருத்து “என்னைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்ற தலைப்பில்.

(இப்போது ரத்து செய்யப்பட்ட) குற்றச்சாட்டு குறித்து முன்னாள் தலைமை நீதிபதி டாக்டர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க எழுதிய இந்த நினைவுக் குறிப்பு இலங்கையில் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான முக்கிய பங்களிப்பாகும். 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகள் மற்றும் இந்த அரசியலமைப்பின் விளைவாக வளர்ந்த நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களின் பின்னணியில் ஒரு நிறுவனமாக நீதித்துறைக்கு உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய உண்மையை அது வெளிப்படுத்துகிறது என்பதில் இதன் முக்கியத்துவம் உள்ளது. மாற்றங்கள். அதிகாரங்களைப் பிரித்தல், நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் இயற்கை நீதி விதிகளை மதித்தல் ஆகியவை இனி இலங்கை சட்ட அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இல்லை என்பதை நினைவுக் குறிப்பு தெளிவுபடுத்துகிறது. இந்த நிலைமை, நீதி நிர்வாகத்தில் பலர் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அது அவர்களின் நம்பகத்தன்மையின் ஒரு பகுதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அறிவிக்கக்கூடும். பிரதம நீதியரசர் மீது செலுத்தப்பட்ட அழுத்தங்கள் மற்றும் ‘குற்றச்சாட்டு என்று அழைக்கப்படுபவை’ கதையின் மூலம் என்ன நடந்தது என்பதற்கான உண்மையான விவரணையைப் பார்க்கும்போது உண்மைக்கும் மாயைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மிகவும் துடிப்பானது.

அவள் பெற்றோருடன் இருந்த உறவைப் பற்றி உணர்வுடன் பேசுகிறாள். ஒரு நபர் ஒருவரின் மனசாட்சிக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும், உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் மீது ஆழ்ந்த எண்ணத்தை உருவாக்கினார்கள். தன் மனசாட்சியின் அடிப்படையில் செயல்படுவதில் தன் நம்பிக்கைக்கு அவள் உண்மையுள்ளவள் என்பதை அவள் தெளிவாக நினைப்பிக்கிறாள். இந்த மூன்று எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து நீதிபதி நிர்வாகியுடன் கண்டிப்பாக தொழில் ரீதியான உறவைத் தவிர வேறு எதையும் கொண்டிருப்பதற்கான முதல் எதிர்ப்பு இரண்டாவதாக, நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையத்தின் நடத்தை தொடர்பான பல்வேறு

அழுத்தங்களுக்கு அவரது எதிர்ப்பு மூன்றாவது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தன்னிச்சையாக தனது வேலையை விட்டு வெளியேறும்படி அவளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் அனைத்து முயற்சிகளையும் அவள் எதிர்த்த விதம். தன்னை பதவி நீக்கம் செய்ததற்காக நிர்வாகியை சங்கடப்படுத்தினார். அவள் மனசாட்சியின் அடிப்படையில் செயல்படுவதில் நம்பிக்கை கொண்டவள்.

தனிப்பட்ட மனசாட்சி மற்றும் சமூக மனசாட்சி

இங்கே எழும் அடிப்படை பிரச்சினை என்னவென்றால், குறிப்பாக தேசிய மற்றும் ஒரு சமூக நெருக்கடியின் தருணங்களில், ஒரு நீதிபதி (அல்லது, உண்மையில், பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் எவருக்கும்) தங்கள் குறிப்பிட்ட வேலையை உண்மையுள்ள கட்டமைப்பிற்குள் செய்தால் போதும்? ஒருவரின் மனசாட்சிக்கு, அவர்கள் தங்கள் விவகாரங்களை நடத்தும் கட்டமைப்பு கட்டமைப்பை உரையாற்றாமல், அந்த கட்டமைப்பை அவர்கள் பாதுகாக்க முயற்சிக்கும் கொள்கைகளை எதிர்க்கும்போது. எடுத்துக்காட்டாக, அதிகாரங்களைப் பிரித்தல், நீதித்துறையின் சுதந்திரம், நடத்தை ஆராயப்படும் நபருக்கு முறையான விசாரணையை வழங்குவதில் இயற்கை நீதியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம், மற்றும் ஒரு நியாயமான விசாரணையின் கருத்து கூட தொடர்பான பிரச்சினைகள், உரையாற்ற வேண்டும். இந்த தேவைகள் கட்டமைப்பு ரீதியாக அகற்றப்படும்போது, ஒருவரின் தனிப்பட்ட மனசாட்சியின் அடிப்படையில் ஒருவரின் கடமைகளைச் செய்ய முடியுமா? கட்டமைப்பு இல்லாத பிரச்சினைகள் அல்ல இந்த சூழ்நிலைகளில் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதை மதிப்பிடுவதில் ஒருவரின் விவகாரங்களை நடத்த முயற்சிக்கும் கருத்துக்களை அங்கீகரிப்பது மற்றும் ஒருவரின் மனசாட்சிக்கு உண்மையாக இருப்பது முக்கியம்?

1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகள்

அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதற்கான யோசனையை கட்டமைப்பு ரீதியாக அகற்றுவது 1972 அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது நடந்தது. விவாதத்தில், அக்கால அரசாங்கத்தின் அனைத்து முக்கிய செய்தித் தொடர்பாளர்களும் அதிகாரக் கோட்பாட்டைப் பிரிப்பது சட்டமன்றத்தின் எந்தவொரு முடிவுகளையும் சவால் செய்ய நீதித்துறையின் சாத்தியத்தை அகற்றுவதை இடம்பெயர்ந்ததாகக் கூறினர். இதை அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம் என்று அழைத்தனர். தாராளமய ஜனநாயகத்தின் பொதுவான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பு கட்டமைப்பை அது நீக்கியது.

பின்வரும் இரண்டு மேற்கோள்கள் விளக்கமளிக்கின்றன:

”எங்கள் பார்வையில், அதிகாரங்களைப் பிரித்தல் கோட்பாட்டிற்கு நமது அரசியலமைப்பில் இடமில்லை. தேசிய மாநில சட்டமன்றம் என்பது மாநில அதிகாரத்தின் மிக உயர்ந்த கருவியாகும், மேலும் மக்களின் சட்டமன்ற அதிகாரத்தையும், மக்களின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தையும், மக்களின் நீதி அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்துகிறது. ”

(சிலோன் லிமிடெட் அசோசியேட்டட் செய்தித்தாள்கள், (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) மசோதா முடிவு (இலங்கையின் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் முடிவுகள், தொகுதி 1 (1973), பக். 53 நீதி மசோதா முடிவின் நிர்வாகத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (அரசியலமைப்பின் முடிவுகள் இலங்கை நீதிமன்றம், தொகுதி 1 (1973), மற்றும் “அதிகாரங்களைப் பிரித்தல் கோட்பாட்டை நிராகரிக்க முயற்சிக்கிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை விட யாரும் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் முடிவுகளை வெளியேற்ற உரிமை இல்லை என்று நாங்கள் கூற முயற்சிக்கிறோம். ஒருமுறை நியமிக்கப்பட்ட ஒரு நீதிபதிக்கு பாராளுமன்றம் தவறு என்று அறிவிக்க உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள்? நீதிபதிகள் தீர்ப்பளிக்கும் வேலையை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பது உண்மைதான். நாங்கள் நீதிபதிகளாக இருக்க விரும்பவில்லை. ”

(திரு. இலங்கை அரசியலமைப்பின் கீழ் நீதித்துறை பங்கு எம்.ஆர்.ஏ கூரேயில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, பொது நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைச்சர் பெலிக்ஸ் ஆர்.டி. 224)

1978 ஆம் ஆண்டில், நிர்வாக ஜனாதிபதியின் நிலைப்பாடு உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் அவர்களின் பங்கு சட்டமன்றத்தை விட உயர்ந்ததாக இருந்தது. அரசாங்க எம்.பி.க்கள் காலாவதியான ராஜினாமா கடிதங்களை வழங்கிய பின்னர் இந்த மிகப்பெரிய குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் உருவாக்கப்பட்டது. இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் செயல்பாடு தொடர்பாக நாட்டில் ஒரு அபத்தமான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. அந்த மாற்றத்திற்குள், சோல்பரி அரசியலமைப்பின் கீழ் இருந்த நிலையை உச்ச நீதிமன்றம் இழந்தது. வெளிநாட்டில் முதுகலை பட்டப்படிப்புகளுக்குப் படிக்கும்போது, சட்டம் கற்பிக்கும் போது, தாராளமய ஜனநாயகத்தின் அனைத்து கொள்கைகளும் இலங்கையில் சட்ட மரபின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் டாக்டர் பண்டாரநாயக்க செயல்பட்டிருக்கலாம். உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாகவும், தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்த காலத்தில் அவர் அத்தகைய நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்ற முயற்சித்திருக்கலாம். ஆனால் அதைச் செய்வது, நாட்டில் சட்ட கட்டமைப்பின் உண்மையான மாற்றத்தை புறக்கணிப்பதாகும் அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் மூலம் மட்டுமல்லாமல், பரவலான மற்றும் வேண்டுமென்றே நடைமுறைகளாலும் கொண்டு வரப்பட்டது.

நெவில் சமரகோன், சரத் நந்தா சில்வா மற்றும் மோகன் பீரிஸ்

ஜனாதிபதியாக ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனவுக்கும், தலைமை நீதிபதியாக நெவில் சமரகோனுக்கும் இடையிலான போராட்டம் அடிப்படையில் அந்த பிரச்சினையில் இருந்தது. ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் பல ஆண்டுகளாக மூத்த ஆலோசகராக இருந்த நெவில் சமரகோன், 1978 அரசியலமைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் அதே கட்டமைப்பிற்குள் செயல்பட முடியும் என்று நினைத்ததாகத் தெரிகிறது. அந்த மாயையை நம்புவதற்காக அவர் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

சந்திரிகா குமாரதுங்கே அரசாங்கத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட தலைமை நீதிபதிக்கு அத்தகைய பிரமைகள் எதுவும் இல்லை. அவர் புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மட்டுமல்லாமல், நிர்வாக ஜனாதிபதியையும் ஜனாதிபதி அமைப்பையும் பாதுகாக்க முடிந்த அனைத்தையும் செய்தார். அந்த காரணத்தினாலேயே அவர் அனைத்து நடைமுறைச் சட்டங்களையும் சட்டத் தொழிலையும் கிட்டத்தட்ட குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தினார். இதனால், நிறைவேற்றுத் தலைவர் மற்றும் தலைமை நீதிபதி சரத் நந்தா சில்வா இடையே எந்த மோதலும் ஏற்படவில்லை. தாராளமய ஜனநாயக அமைப்பின் அடிப்படை விதிமுறைகளின் அஸ்திவாரத்தில் அல்ல, முற்றிலும் புதிய 'கொள்கைகளை' அவர்கள் கையாள்வதை அவர்கள் இருவரும் அறிந்திருந்தனர்.

நீதித்துறை அதிகாரம், நீதித்துறை பங்கு மற்றும் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் நபர்களைக் கொல்வது

நீதித்துறையிலேயே அந்த மாற்றங்கள் தவிர, இன்னும் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிற மாற்றங்களும் இருந்தன. குடிமக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் இறப்பு சம்பந்தப்பட்ட முடிவுகளில் கூட நீதித்துறை செயல்பாடு நீக்கப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் தெளிவாகக் காட்டினர். கைது செய்யப்பட்ட நபர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானோரைக் கொன்றது அவசரகால சட்டங்களின் கீழ் நடந்தது.

நீதித்துறையின் மிகப் பெரிய பாக்கியம் என்னவென்றால், அது மட்டுமே தனிநபரின் வாழ்க்கை மற்றும் சுதந்திரத்தை தீர்மானிக்க முடியும். இது வாழ்க்கை மற்றும் மரணங்களில் ஒன்றாக இருக்கும்போது இது குறிப்பாக உள்ளது. அமுல்படுத்தப்பட்ட காணாமல் போனவர்கள் என அறியப்படுவது நிர்வாக அதிகாரியால் நீதி அதிகாரத்தை அபகரிப்பதாகும். பின்னர் அவர் அந்த அதிகாரத்தை காவல்துறை அல்லது இராணுவத்தின் மிகக் குறைந்த அதிகாரிகள் உட்பட அவர் விரும்பும் எவருக்கும் ஒப்படைக்கிறார். சந்தேகத்திற்கிடமான மரணங்களுக்கு பிரேத பரிசோதனை நடத்த வேண்டிய அவசியம் உட்பட பொருந்தக்கூடிய அனைத்து சட்டத் தேவைகளும் அகற்றப்பட்டன. பொலிஸ் அதிகாரிகளின் சில அணிகளுக்கு அடக்கம் செய்ய

உத்தரவிட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் செய்ததைப் பற்றிய பதிவை வைத்திருக்க அவர்களுக்கு எந்தக் கடமையும் இல்லை.

மற்ற விஷயங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, ஒரு சுயாதீன நீதித்துறை இருப்பதைக் கூறும் திறனை இலங்கை இழந்தது என்பதை நிஷ்ருபிக்க இந்த பிரச்சினை மட்டும் போதுமானது. நியாயமான விசாரணைகள், உரிய செயல்முறை அல்லது உரிமைகள் மூலம் நீதித்துறை பாதுகாப்பு கிடைக்காத நிலையில், கைது செய்யப்பட்ட நபர்கள் கொல்லப்பட்டு நிர்வாகியால் அகற்றப்படுவதற்கு அனுமதிப்பதன் மூலம் இது. கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த நபர்களின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொலைகளின் நடைமுறையின் மூலம் தன்னிச்சையான குற்றச்சாட்டுக்கு உட்படுத்தப்படுவதை விட நீதித்துறை அதிகாரம் மிகவும் அடிப்படை வழியில் சவால் செய்யப்பட்டது.

இது அரசியலமைப்பு மாற்றங்களால் மட்டுமல்ல, பரவலான நடைமுறைகள் மூலமாகவும் இலங்கையில் நீதித்துறை மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரத்தின் பங்கு பெருமளவில் குறைமதிப்பிற்கு உட்பட்டது என்பதைக் காட்டும் சில விஷயங்கள் இவை. மேலும், அந்த சூழ்நிலையை செயல்தவிர்க்க எந்த முயற்சியும் இல்லை.

அந்த காலகட்டத்தில் நாம் கண்டது அவர்களின் பங்கைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதற்கும் நீதித்துறை அதிகாரத்திற்கும் நீதி எதிர்ப்பு அல்ல. நிறைவேற்று ஜனாதிபதி என்ன செய்ய விரும்புகிறாரோ அதற்கேற்ப ஒரு தழுவல் இருப்பதை சரத் நந்தா சில்வா மற்றும் மோகன் பீரிஸ் ஆகியோரின் வழக்குகள் தெளிவாக நிஷ்ருபித்தன. நீதித்துறை குற்றச்சாட்டு ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையாக கருதப்படுகிறது

நீதித்துறை குற்றச்சாட்டு ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையாக கருதப்படுகிறது

அத்தகைய பின்னணியில் தான் குற்றச்சாட்டு கதையை பார்க்க வேண்டும். தலைமை நீதிபதி மற்றும் அவரது வழக்கறிஞர்களின் கோரிக்கை உரிய செயல்முறை மற்றும் ஒரு தலைமை நீதிபதியை நீக்குவது போன்ற தீவிரமான விஷயத்தில் பின்பற்றப்படும் சாதாரண நடைமுறைகளை கடைபிடிப்பதாகும். உண்மை என்னவென்றால், இலங்கையில், அத்தகைய நிலைமை இல்லை. மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தலைமை நீதிபதியை நீக்குவதற்கான முழு விவகாரத்தையும் ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையாகவே கருதியது!

இந்த நடைமுறை நகைச்சுவையானது, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தேவையான எண்ணிக்கையை தன்னிச்சையாக ஒரு மனுவில் கையெழுத்திடுவதை உள்ளடக்கியது. பின்னர் அவர்கள் இந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மிக உயர்ந்த விளம்பரம் கொடுத்தனர். அரசியல்வாதிகள் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது - அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஒரே ஆளும்

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தலைமை நீதிபதியின் தவறான நடத்தை குறித்து நீதிபதிகளாக இருக்க வேண்டும். விசாரணையின் போது தலைமை நீதிபதி மற்றும் அவரது வழக்கறிஞர்கள் எந்தவொரு பயனுள்ள செயல்பாட்டையும் செய்ய இயலாது என்று அமெச்சூர் நாடகங்களில் ஈடுபட்டனர். அவர்களின் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், எதிர்க்கட்சிகள் முன்வைத்த அனைத்து ஆட்சேபணைகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

இது ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையானது போல் நடந்துகொள்வதற்கான நோக்கம் தெளிவாகத் தெரிந்தது: தலைமை நீதிபதியை சொந்தமாக ராஜினாமா செய்ய அழுத்தம் கொடுப்பதாக இருந்தது. அவள் எதிர்பார்த்த நீதி நடக்கப்போவதில்லை என்பது அவளுக்கு மிகவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. நிர்வாகி அவன் ∴ அவள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார். அப்பாவித்தனத்தை வலியுறுத்துவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் ஒரு பயனற்ற பயிற்சியாகும். அந்த விளையாட்டில் அவர் தனது பங்கை வகிக்கவில்லை என்பது அவரது மகத்தான வரவு. ஆகவே செய்யப்படுவது சட்டவிரோதமானது, வெற்றிடமானது மற்றும் முற்றிலும் அநியாயமானது என்பதே பொதுமக்களின் எண்ணமாக இருந்தது.

அநீதி என்பது இலங்கையில் இனி ஒரு அசாதாரண விவகாரம் அல்ல. அவர்கள் பெரும்பான்மை அல்லது சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நாடு முழுவதும் மக்கள் எதிர்கொள்கிறார்கள். ஈஸ்டர் ஞாயிற்றுக்கிழமை 250 க்கும் மேற்பட்டவர்களைக் கொன்றது கூட எந்தவிதமான நீதியும் நடக்க வழிவகுக்கவில்லை. ஆகவே, நீதி என்பது இலங்கையில் வெறுமனே பொருத்தமற்ற விஷயம் என்று தோன்றுகிறது.

குற்றச்சாட்டு கதை பொதுமக்கள் மற்றும் சர்வதேச சமூகத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவது இந்த அப்பட்டமான உண்மை. இந்த யதார்த்தத்தை மக்களும், நீதிபதிகளும் கூட ஒப்புக்கொள்வார்களா? அல்லது, பின்வரும் மூன்று பகுதிகளை நம்புவது மிகவும் வசதியாக இருக்குமா? அதிகாரங்களைப் பிரித்தல், நீதித்துறையின் சுதந்திரம், இலங்கையில் நியாயமான விசாரணையின் சாத்தியம் (நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எந்தவொரு விஷயத்திலும்?) என்ற மாயைகள் இந்த மாயைகள் கடந்த காலத்திலிருந்து வந்தன, இதுபோன்ற நடைமுறைகளின் சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தன தாராளமய ஜனநாயக விதிமுறைகளில். இந்த மாயைகள் நீடிக்கும் வரை, அவை பெரிய பேரழிவுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

இந்த நினைவுச்சின்னத்தை தயாரிப்பதில் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க ஒரு சிறந்த சேவையைச் செய்துள்ளார். வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் அவர் இரண்டு கூடுதல் துறைகளை மேற்கொள்ளக்கூடும் என்று நம்பலாம். முதலில், இலங்கையில் நீதித்துறையின் சுதந்திரம் இழந்த வரலாற்றை ஆராயுங்கள். இரண்டாவதாக, முழு குற்றச்சாட்டு நடைமுறையையும் கேலிக்கூத்தாக மாற்றுவதற்கான வரலாற்று முன்னேற்றங்கள்

யாவை? அவள் ஒரு நல்ல தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறாள். இருப்பினும், இந்த வேலை மாற்றத்திற்கான சாத்தியங்களை உருவாக்குவதாக இருந்தால், இன்னும் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டும். தங்கள் கண்களால் விஷயங்களைக் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் ஆழ்ந்த சுய தேடல் இது.

ஒருவரின் மனசாட்சிக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவரது தந்தை அழைப்புக்கு உண்மையாக இருக்க இதுவே வழி. இது குற்றச்சாட்டு முழுவதும் அவருக்கு ஆதரவளித்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சுதந்திரம் இல்லாமல் வாழ்வதைக் கண்டித்து, விலைமதிப்பற்ற நிறுவனங்களை இழந்த அனைத்து இலங்கையர்களுக்கும்.

கண்ணியம் மற்றும் அலங்காரம்

பிரதம நீதியரசர் உரிய கண்ணியத்துடன் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் விசாரணை அலங்காரத்துடன் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் டாக்டர் ஷிராணி ஏ.பண்டாரநாயக்கவுக்கான தலைமை ஆலோசகர் பாராளுமன்ற விசாரணைக் குழு முன் கடுமையாக வலியுறுத்தினார்.

சிறுபான்மை கட்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய திரு சம்பந்தன் எம்.பி. மட்டுமே இந்த மிக எளிய கோரிக்கையை ஆதரிக்க தைரியம் கொண்டிருந்தார்.

“திரு தலைவர், நான் தலையிடலாம் என்றால். இந்த தேர்வுக் குழுவின் தலைவராக நீங்கள் பாராளுமன்றத்தின் கௌரவத்தையும் அலங்காரத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் நாங்கள் பாராளுமன்றத்தின் சார்பாக ஒரு தேர்வுக் குழுவாக செயல்படுகிறோம். நாட்டின் பிரதம நீதியரசர் எங்களிடம் முன் இருக்கிறார், அவர் சார்பாக ஆலோசகர்களுடன் ஆஜராகும் சில விஷயங்கள் குறித்து நாங்கள் விசாரணை நடத்தி வருகிறோம். அலங்காரத்துடனும் கண்ணியத்துடனும் நாம் நம்மை நடத்த வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். பாராளுமன்றத்தின் கௌரவம் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்யுங்கள். நம்மால் அதைச் செய்ய முடியாவிட்டால் அது துரதிர்ஷ்டவசமானது. இங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை உலகம் முழுவதும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது இந்த நாட்டில் மக்கள். இங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை முழு உலகமும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தால், இதுதான் நாங்கள் எங்கள் நடவடிக்கைகளை நடத்தப் போகிறோம் என்றால், அது பாராளுமன்றத்தின் நிறுவனத்திலும், இந்த நடவடிக்கைகளிலும் ஒரு மோசமான பிரதிபலிப்பாக இருக்கும். . . . எனக்கு கூறப்பட்டுள்ளது, நாங்கள் நாட்டின் தலைமை நீதிபதியுடன் கையாள்கிறோம். அதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.”

இருப்பினும் இந்த கோரிக்கையை குழு புறக்கணித்தது.

அது ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல. பாராளுமன்றத்தின் நடத்தையில் கூட மக்களின் கௌரவத்திற்கு அவமரியாதை மற்றும் அலங்கார இழப்பு ஆகியவை பொதுவாக அறியப்பட்ட உண்மைகள்.

கண்ணியத்திற்கும் மரியாதைக்கும் மரியாதை எங்கிருந்து வருகிறது?

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில், கண்ணியம் என்ற எண்ணம் அந்தஸ்தின் கருத்துக்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது. ஒரு சாதி அடிப்படையிலான, சமூக பாரம்பரியத்தில், இது வரிசைமுறை கருத்துக்களிலிருந்து வருகிறது. ஒரு ஜனநாயகத்தில், கண்ணியம் என்ற யோசனை தத்துவத்தின் அடிப்படையில் வேஷநூன்றியுள்ளது. உண்மையில், அனைத்து மனிதர்களும் கண்ணியத்துடன் நடத்தப்படுவதற்கான பிறப்பு உரிமையாக உரிமை பெறுவது ஒரு ஜனநாயகத்தின் அடித்தளமாகும். இது ஒரு மாநிலமோ அல்லது வேறு எந்த அதிகாரமோ வழங்கவில்லை. எந்தவொரு உண்மையான, அல்லது கூறப்பட்ட அதிகாரமும், யாருடைய கண்ணியத்தையும் மதிக்கத் தவறினால், அது ஒரு ஜனநாயகத்தின் மிக முக்கியமான கருத்தை மீறுவதாகும்.

கிரேக்கர்களும் ரோமானியர்களும் குடிமக்களின் கண்ணியத்தை மட்டுமே அங்கீகரித்தனர். அடிமைகள் நபர்களாக இல்லாமல் விஷயங்களாகவே கருதப்பட்டனர்.

யாருக்கு கண்ணியம் இருக்கிறது என்று கேட்பது, யார் மனிதர் என்று கேட்பது. கண்ணியத்தை மீறுவது என்பது ஒரு நபரை மனிதரல்லாதவராக கருதுவதாகும். ஒரு கொடுங்கோன்மையில், கண்ணியம் என்பது ஆட்சியாளரின் உரிமையாகும், அவர் ராஜாவாக இருந்தாலும், அல்லது சர்வாதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி.

மீதமுள்ளவர்கள் ஒப்பீட்டளவில் கண்ணியத்தைக் கொண்டுள்ளனர், ஆட்சியாளர் ஒரு தனிநபரை அல்லது ஒரு குழுவை வழங்க விரும்பலாம். அதில் சூழல் என்பது மனிதர்களின் தரப்படுத்தலாகும், சிலருக்கு அதிக கண்ணியம் இருக்கிறது, மற்றவர்கள் அதில் எதுவுமில்லை. கண்ணியத்தின் கருத்துக்கள் இந்த மாறுபட்ட நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகளிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இலங்கை ஒரு ஜனநாயகம் என்று நாம் கருதினால், கௌரவம் தொடர்பான சரியான விதிகளை கடைபிடிக்கத் தவறியது மன்னிக்க முடியாத தவறு. இருப்பினும், இலங்கை ஒரு கொடுங்கோன்மை என்றால், கண்ணியம் மற்றும் அலங்கார விதிகளை புறக்கணிப்பது ஆட்சியாளரின் சொந்த விருப்பமாகும். நிலப்பிரபுத்துவ விதிமுறைகள் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான கருத்துக்களால் இலங்கை இன்னும் முடங்கிக் கிடந்தால் இதே நிலைதான்.

அப்படியென்றால் இலங்கை என்றால் என்ன?

குற்றச்சாட்டு அத்தியாயத்தின் அடிப்படையில் ஆராயும்போது, அது ஒரு ஜனநாயகம் அல்ல. இது வெறுமனே அவர்கள் விசாரணையை நடத்திய விதத்தில் மட்டுமல்ல, அதன் பின்னர் நடந்தவை உட்பட விசாரணைக்கு வழிவகுத்த அனைத்து விஷயங்களிலும். டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க இந்த விஷயத்தில் பிரதிபலித்திருக்கிறார்.

குற்றச்சாட்டு விவகாரத்திற்கு அப்பால் அல்லது தலைமை நீதிபதி நடத்தப்பட்ட விதம், எல்லோரும் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு அப்பால் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்வோம். கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் காவலில் கொல்லப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைக்கு மீண்டும் செல்வோம். அவர்கள் எந்தவொரு கண்ணியத்தையும் கொண்டிருந்தார்களா அல்லது அவர்கள் விசாரிக்கப்பட்டபோது, எந்தவொரு அலங்காரத்தாலும் நடத்தப்பட்டார்களா, ஒரு விசாரணை கூட இல்லாமல் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் இறுதி சடங்கு உரிமைகள் இல்லாமல் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்களா? மக்களைப் பாதிக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் இதே போன்ற பல பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படலாம். நிறைவேற்றுத் தலைவர் (இப்போது நிர்வாகப் பிரதமர்) தவிர மற்ற நபர்கள் கண்ணியத்துடனும் அலங்காரத்துடனும் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்ற முடிவைத் தவிர்க்க முடியாது. சி.ஜே. வேறு எந்த நபருடனும் நடத்தப்படுகிறாரோ, அதேபோல் இருக்கும் அதிகாரங்களால் விரும்பப்படுபவர்களைத் தவிர வேறு விதமாக நடத்தப்படுவார் என்பதே இதன் பொருள். சட்டபூர்வமான அதிகாரிகளால் அவர்கள் மீது கடுமையான குற்றவியல் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டாலும் கூட, இதுபோன்ற விருப்பங்களை விடுவிக்க முடியும். அதுதான் இலங்கையின் உண்மை.

எங்கள் மனதில் ஜனநாயகம் மற்றும்

எங்கள் அரசு கட்டமைப்புகளில் ஜனநாயகம் இல்லாதது

இலங்கை ஒரு ஜனநாயகம் என்று நம் மனதில் இன்னும் கற்பனை செய்யலாம், ஏனென்றால் வேறுவிதமாக சிந்திப்பது மிகவும் தொந்தரவாக இருக்கிறது. இருப்பினும், உண்மையில் அது நிலத்திலோ அல்லது சமூக-அரசியல் சூழ்நிலையிலோ இல்லை.

ஜனநாயகத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு:

ஒரு அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான தேர்தல்கள் இருந்தால், அத்தகைய இடம் ஒரு ஜனநாயகம் என்று நம்புவது பொதுவான இடமாகிவிட்டது. எவ்வாறாயினும், தேர்தல்கள் இருந்தபோதிலும், ஒரு கொடுங்கோன்மைக்குரிய அரசாங்கம் நடைமுறைக்கு வந்து ஒரு நாட்டை ஆள முடியும் என்பதைக் காட்ட உலகளவில் உதாரணங்கள் உள்ளன. ஆசியாவில் மட்டும் பல நாடுகளின் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஆராயும்போது, ஒரு கொடுங்கோன்மை

வடிவிலான அரசாங்கத்தின் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தேர்தல் செயல்முறைகளை வடிவமைக்க முடியும் என்பதைக் காண்கிறோம்.

ஒன்று அல்லது இரண்டு நபர்களால் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப்படும் அரசியல் கட்சிகள் இருப்பதற்கான சாத்தியம் தோன்றுவதைத் தடுப்பதே இதைச் செய்வதற்கான மிகச் சிறந்த வழிமுறையாகும். பயனுள்ள பங்கேற்புக்கான அரசியல் உரிமைகள் மக்களுக்கு பெருமளவில் மறுக்கப்படுகையில், ஆளுகை என்பது மக்களிடமிருந்து விவாகரத்து செய்யப்படலாம். ஒரு ஆட்சியாளர் அவன் / அவள் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும் - பொதுவாக சட்டவிரோதமாகவும் குற்றமாகவும் கருதப்படும் விஷயங்கள் கூட.

சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் மக்கள் தேர்தல்களில் பங்கேற்கும்போது, அவர்கள் உண்மையான தேர்வுகளை செய்கிறார்கள்.

சுதந்திரம், கண்ணியம் மற்றும் அலங்காரம்:

கௌரவம் மற்றும் அலங்காரத்தின் கருத்துக்களுக்கு அர்த்தம் கொடுக்கும் சுதந்திரம் இது. கௌரவத்தை அங்கீகரிப்பது என்பது மக்களின் சுதந்திர விருப்பத்தையும் அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான உரிமையையும் அங்கீகரிப்பதாகும். அலங்காரமானது அனைத்து விவகாரங்களும் சுதந்திரத்தை முழுமையாக மதிக்கும் சூழலில் நடத்தப்படுகின்றன என்பதாகும்.

அந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து ஆராயப்பட்டால், இலங்கை ஒரு ஜனநாயகம் அல்ல. இது மக்களின் சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, எனவே அரசாங்கம் மக்களை அடக்குவதற்கான ஒரு கருவியாக மாற முடியும். இது நிகழ்ந்த செயல்முறை, குறிப்பாக 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளில் இருந்து நன்கு ஆராயப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உண்மையாக இருப்பதிலிருந்து நாம் பெற விரும்புவதை வேறுபடுத்துவது ஏன் அவசியம்?

இந்த வேறுபாட்டை அங்கீகரிப்பது முக்கியம், ஏனென்றால் தற்போதைய ஆளுகை பாணியை மாற்றுவதில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்த முடிவுகள் இந்த வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்வதைப் பொறுத்தது. உதாரணமாக, டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க உச்சநீதிமன்றத்தில் ஒரு பதவியை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பின்னர் தலைமை நீதிபதி பதவியைப் பெறுவது தொடர்பான அனைத்து முடிவுகளையும் மதிப்பாய்வு செய்தால், இந்த பரிசீலனைகளின் பின்னணியில் அவர் தனது அனுபவத்தை இன்னும் ஆழமாக புரிந்துகொள்வார். நாம் நம்ப விரும்புவதற்கும் நாம் உண்மையில் புரிந்துகொள்வதற்கும் இடையில் வேறுபாடு இருந்தால், அவர் இலங்கையிலும் அவரது சொந்த வாழ்க்கையிலும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

எங்கள் விமர்சன திறனின் வளர்ச்சி மாயையை யதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்கான நமது திறனைப் பொறுத்தது. நிச்சயமாக இது ஒரு புதிய கொள்கை அல்ல. மனித வரலாறு முழுவதிலும் மாயைக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையிலான இந்த பதற்றம் மில்லியன் வெவ்வேறு வழிகளில் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அறிவியலின் வளர்ச்சியே நாம் நம்பக்கூடியவை உண்மையல்ல என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. மாயைக்கு எதிராக உண்மையை தோராயமாக மதிப்பிடுவதற்கு பல்வேறு முறைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

மாயைகளைப் பிடிப்பது கொடுங்கோன்மை அல்லது அரை கொடுங்கோன்மை முறைமைகளின் கீழ் ஆட்சி செய்பவர்களுக்கு உதவுகிறது. கண்ணியம் மற்றும் சிகிச்சைக்கான அடிப்படை உரிமைகள் கூட ஒரு நாட்டின் தலைமை நீதிபதியிடம் கூட சரியான அலங்காரத்துடன் மறுக்கப்படுவதை அவர்கள் நியாயப்படுத்த முடியும். இது மக்களின் நலனுக்காக செய்யப்படுவது போல் தோன்றும்

‘இவர்கள் நீதித்துறையின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தார்களா’?

குற்றச்சாட்டு வடிவில் முழு படுதோல்வி சட்டவிரோதமானது என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன். ஒரு சுயாதீன நீதித்துறை மூலம் ஒவ்வொரு நபரின் க வலை ரவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நாங்கள் பாதுகாக்கிறோம் என்பதை நான் காண விரும்புவதால் நான் இந்த கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக போராடுவேன். அதே நேரத்தில் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நான் விளக்கினேன், (தனிப்பட்ட முறையில் எனக்காக அல்ல) ஆனால் நீதித்துறையின் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்திற்காக. இந்த நோக்கத்தை அடைய நான் முன்னேறி, அவர்கள் எனக்கு உதவவும் ஆதரவளிக்கவும் கேட்டுக்கொண்டேன். எனக்கு தேவையான உதவி, பெஞ்சுகள் அமைக்கப்படும் போது உட்கார மறுப்பதன் மூலம் சட்டவிரோதமாக நியமிக்கப்படும் வேறு எந்த நபரையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. பெஞ்சுகளை தலைமை நீதிபதியால் மட்டுமே அமைக்க முடியும் என்றும், சட்டவிரோதமாக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவரால் அந்த பதவியை வகிக்க முடியாது என்றும் நான் மீண்டும் வலியுறுத்தினேன். பதவியில் காலியாக உள்ள நேரத்தில் மட்டுமே ஒரு தலைமை நீதிபதியை நியமிக்க முடியும் என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டேன். மேலும், நான் அகற்றுவது சட்டவிரோதமானது என்றால், எந்தவொரு காலியிடமும் நிரப்பப்பட முடியாது. அந்த முகங்களையும் என்னுடையதுடன் இணைந்த கண்களையும் நான் இன்னும் தெளிவாக நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். நான் எனது கோரிக்கையை மீண்டும் சொன்னேன், உத்தரவாதங்களுக்காக காத்திருந்தேன். யாரும் இல்லை. கூட்டம் முடிந்தது. நான்

சோகமாகவும் சோகமாகவும் உணர்ந்தேன் எனக்காக அல்ல, நாட்டிற்காக அது நீதித்துறை. இவர்கள் ஒரு சுயாதீன நீதித்துறையின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தார்களா?

நான் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளுடன் பேசுவதற்கு முன்பு, ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் பிஜோ பிரான்சிஸ் இலங்கையில் உள்ள அனைத்து நீதிபதிகளுக்கும் கடிதம் வடிவில் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார். அந்த கடிதத்தில் அவர் நீதிபதிகளுக்கு, குறிப்பாக உச்சநீதிமன்றத்தில், பிரேஸ் கிர்டிலின் முடிவில் சர் சிட்னி ஆபிரகாம்ஸ் சி.ஜே. இந்த முடிவு நீதித்துறையின் பிரத்தியேக உரிமையையும் ஒவ்வொரு நபரின் கண்ணியத்தையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க நீதிபதிகளின் கடமையை முன்வைத்தது. பிஜோ பிரான்சிஸ் நவம்பர் 2012 முதல் என் மனதில் எதிரொலிக்கும் எண்ணங்களை எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் நாட்டின் அனைத்து நீதிபதிகளையும் உரையாற்றினார்.

”ஒரு நீதிபதி என்ற தொழிலில், ஒருவரின் நிலைப்பாட்டின் நேர்மை சவால் செய்யப்படும் முக்கியமான தருணங்களில் பெரும் தனிப்பட்ட தியாகத்தின் செலவில் கூட, தைரியமாக இருப்பது கடமையாகும்.

இலங்கை நீதித்துறை 2020 ஆம் ஆண்டில் இந்த நேரத்தில் இதுபோன்ற ஒரு முக்கியமான சூழ்நிலையை எதிர்கொள்கிறது. ஒருவேளை வரலாற்றில் இந்த முறை மிகவும் முக்கியமானது, அது தொலைந்துவிட்டால்,

நீதித்துறையின் சுதந்திரம் ஒரு பின்னடைவை மிகவும் பேரழிவை சந்திக்கும், அது மீட்க கடினமாக இருக்கும்.

தலைமை நீதிபதி அலுவலகத்தின் சுதந்திரம் சவால் செய்யப்படுகிறது. பிரதம நீதியரசர் அடிப்படை உரிமையை இழந்துவிட்டார், இது இலங்கையின் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமை உண்டு - ஒரு நியாயமான விசாரணையின் கட்டமைப்பிற்குள் ஒருவரின் தற்காப்பைக் காத்துக்கொள்வது - உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தரங்களைக் கவனித்தல். தலைமை நீதிபதி விழுந்தால், முழு நீதித்துறையும் அவளுடன் விழும். சக ஊழியராக இருக்கும் தலைமை நீதிபதிக்கு நீதி கோரி இதைத் தடுப்பது இலங்கையில் உள்ள நீதித்துறையின் அதிகாரங்களுக்குள் உள்ளது. இது வெறும் செயல் அல்ல

ஒற்றுமை அல்லது நட்பு, ஆனால் ஒரு சுயாதீனமான தொழிலின் பிழைப்புக்கு முக்கியமான ஒரு படி.

பக்கங்கள் 204-205

லார்ட் மக்காலேயின் சோதனை தோல்வியுற்றது

லார்ட் தாமஸ் பாபிங்டன் மக்காலே மற்றும் ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் ஆகியோர் இந்தியாவின் சட்ட அமைப்பை உருவாக்குவதில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தனர், மேலும் இந்த மாதிரி மற்ற பிரிட்டிஷ் காலனிகளிலும் பரவியது.

பயன்பாட்டு தத்துவத்தின் அடிப்படையில், பிரிட்டனில் செய்ததைப் போலவே சட்டத்தை உருவாக்க அனுமதிப்பது பொருத்தமானதல்ல என்ற கருத்தை அவர்கள் பகிர்ந்து கொண்டனர். எழுதப்பட்ட குறியீடுகள் மூலம் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவது மிகவும் பயனுள்ள வழியாகும். இந்தியாவின் தண்டனைச் சட்டம் மற்றும் குற்றவியல் நடைமுறைக் குறியீட்டின் பின்னணியில் மக்காலே பிரபு கருதப்படுகிறார். இதேபோன்ற குறியீடுகள் பிற காலனிகளிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

காலனித்துவ இந்தியாவில் கல்வி தொடர்பான கொள்கையின் வடிவமைப்பாளராகவும் மக்காலே பிரபு உள்ளார். 1835 ஆம் ஆண்டு இந்தியக் கல்வி குறித்த தனது நிமிடத்தில், அனைத்து பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலம் அதிகாரப்பூர்வ கற்பித்தல் மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற தனது கோட்பாட்டை விளக்கினார். அவர் மேலும் கூறுகையில், “வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறையின்றி, மக்களின் உடலைப் பயிற்றுவிக்க முயற்சிப்பது எங்களுக்கு சாத்தியமில்லை. எங்களுக்கும் நாம் ஆளுகின்ற மில்லியன் கணக்கானவர்களுக்கும் இடையில் உரைபெயர்ப்பாளர்களாக இருக்கக்கூடிய ஒரு வகுப்பை உருவாக்க நாங்கள் தற்போது எங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்...”

இந்த இரண்டு கொள்கைகள் பின்வருமாறு: ஒன்று எழுதப்பட்ட நூல்கள் மூலம் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவது தொடர்பானது, மற்றொன்று ஆங்கில மொழியில் ஒரு சிறுபான்மையினரின் கல்வி தொடர்பானது. சட்ட அமைப்பை படிப்படியாக குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த வழிவகுத்த பல முரண்பாடுகளுக்கும், அதன் விளைவாக சமூக வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கும் அவை ஓரளவு காரணமாக இருந்தன.

1802 (1815 க்குள் முழுமையான கட்டுப்பாடு) முதல் 1948 வரை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் பின்பற்றிய இலங்கையில் என்ன நடந்தது என்பதன் அடிப்படையில் இதை ஒரு தெளிவான எடுத்துக்காட்டு காணலாம்.

ஆங்கிலத்தில் படித்த ஒரு சிறுபான்மையினரின் உருவாக்கம் இலங்கையில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் செல்வாக்குமிக்கவர்களாக இந்த குழு தோன்றியது. படிப்படியான செயல்முறையால், அவர்கள் தங்களை மற்ற மக்களிடமிருந்து பிரித்தனர். இந்த வளர்ச்சியைப் பற்றி பல விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும் என்றாலும், இந்த கட்டுரையில் அது சட்ட

அமைப்பில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திற்கு நம்மை கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒருபுறம், சட்டம் எழுதப்பட்ட நூல்களாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, படிப்படியாக சட்டத்தின் நிர்வாகம் இந்த ஆங்கிலம் பேசும் குழுவின் கைகளில் சென்றது. உண்மையில், ஆளும் குழு தங்கள் சொந்த சக்தியை அதிகரிக்கும் மற்றும் அதிகரிக்கும் கருவிகளில் ஒன்றாகும்.

இதிலிருந்து ஊடுருவி என்ற கருத்து வந்தது. காவல்துறை, வழக்குரைஞர் கிளை (அட்டர்னி ஜெனரல் துறை) மற்றும் நீதித்துறை போன்ற பல்வேறு கிளைகளில் சட்டம் மற்றும் சட்டத்தை இயக்குபவர்கள் அனைவரும் 'கிளப்பை' சேர்ந்தவர்கள் என்று பொருள். 1956 க்குப் பிறகு, உள்ளூர் மொழிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டபோது, தங்களை இந்த கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதியவர்கள் அதை எதிர்த்தனர். இந்த அமைப்பின் அனைத்து சிக்கல்களும் சட்டத்துடன் தொடர்புடைய தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் நுழைவாயிலிலிருந்து வந்தவை என்று அவர்கள் இழிந்த முறையில் குறிப்பிடுவார்கள்.

எழுதப்பட்ட நூல்களை திணிப்பதன் மூலம் மேலே இருந்து சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது, உள்ளூர் மக்களும் அவர்களின் அனுபவமும் எந்தப் பங்கையும் வகிக்காததால், இந்தச் சட்டம் மக்களிடமிருந்து மிகவும் தொலைவில் இருந்தது. பொதுவான சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட முறையிலிருந்து இது மிகவும் வித்தியாசமானது.

இதனுடன் சேர்த்து, சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் சிறிய உயரடுக்கினரும் மக்களிடமிருந்து தங்களை பிரித்தெடுத்த மக்களாக இருந்தபோது, இந்த அந்நியப்படுதல் மிகவும் கூர்மையானது.

கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கிளப்பின் விரிவாக்கத்தை விரும்பவில்லை. மக்களிடையே சட்டக் கருத்துகளைப் புரிந்துகொள்வதை மேம்படுத்த அவர்கள் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. உண்மையில், தங்கள் பதவிகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவே, மக்கள் மத்தியில் சட்டத்தின் அறியாமையை அவர்கள் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

பார் அசோசியேஷனின் தலைவர் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு குறிப்பு இதை விளக்குகிறது: இந்த பார் அசோசியேஷன் தலைவர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வாடிக்கையாளரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் போது, சில இளம் உறுப்பினர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள், நீதிமன்றத்தில் உள்ளூர் மொழிகளின் பயன்பாட்டை பார் அசோசியேஷன் ஏன் ஊக்குவிக்கவில்லை என்று. அவரது பதில், "நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் சொல்வதை மக்கள் புரிந்து கொண்டால், அவர்கள் உங்களால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யத் தேவையில்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இந்த விஷயங்களை அவர்களால் சொல்ல முடியும். "

ஒவ்வொரு சட்டமும் பல கருத்துகளின் வளர்ச்சியின் விளைவாகும், இந்த கருத்துக்கள் நீண்ட காலத்திற்குள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. நியாயமான விசாரணையின் வழக்கை எடுத்துக்கொள்வோம்: இது முடியாட்சி மற்றும் மத அதிகாரிகளுக்கு எதிரான நீண்ட கால போராட்டத்திற்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய அனைத்து அமைப்புகளிலும், ஒரு குற்றத்திற்கு ஒரு நபரைக் கண்டுபிடிக்க எந்த வகையிலும் பெறப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலம் போதுமானது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் வட்டிக்கு எதிரான சேர்க்கைகளை அனுமதிப்பது தொடர்பான விதிகளின் வளர்ச்சி, சமூகத்தில் நடந்த பல ஆண்டு விவாதங்களில் வளர்ந்தது. அவை பல்வேறு அநீதிகளுக்கான எதிர்வினையின் அடிப்படையில் அமைந்தன. தார்மீக பிரச்சினைகள் குறித்து ஒரு விவாதம் இருக்க வேண்டியிருந்தது, பின்னர் இந்த கருத்துக்கள் சட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

ஒரு சட்டக் கருத்தின் வளர்ச்சி மிகவும் சிக்கலான செயல்முறையாகும். இது குற்றவியல் சட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, அரசியலமைப்பு சட்டம் மற்றும் சிவில் சட்டத்திற்கும் பொருந்தும்.

இந்த கோட்பாடுகள் சமுதாயத்திற்குள் விவாதிக்கப்பட்டபோது, அவை பிணைப்புக் கருத்துகளாக மாறி ஒரு மக்களின் கூட்டு நினைவகத்தில் நுழைகின்றன. இந்த நினைவகம் தலைமுறைகளாக பரவுகிறது. நினைவக பரிமாற்றத்தின் செயல்பாட்டில், மேலும் கேள்விகள் எழுகின்றன: ஒவ்வொரு தலைமுறையும், அவர்களின் சமகால பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முயற்சியில், அவர்கள் மரபுரிமையாகவும், அவர்களின் நினைவகத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியதாகவும் இருக்கும் கருத்துக்களை வளப்படுத்துகின்றன. அந்த அடிப்படையில்தான் இதை அவர்கள் தங்கள் சொந்த சட்டம் என்று அழைக்கிறார்கள். விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்த உரிமையின் உணர்வு மிகவும் அவசியமான ஒரு அங்கமாகும். மக்கள் வெறுமனே சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை, ஏனெனில் அது மேலிருந்து திணிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு தலைமுறைகளாக மக்கள் சட்டத்தின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தின் உரிமையைக் கோருகிறார்கள்.

கூட்டு சமூகம் அந்த சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் ஒரு பிணைப்பு விளைவைக் கொடுக்கும் கொள்கைகளின் தொகுப்பை உள்வாங்குகிறது. இத்தகைய சட்டங்கள் தீங்கைத் தடுக்கவும், ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்திற்கும் நன்மையை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றன என்று ஒரு குறிப்பிட்ட ஒருமித்த கருத்து உருவாகிறது. அந்த சமூகத்தின் கூட்டு புரிதலுக்கு எதிராக செய்யப்படும் ஒரு சட்டத்தை மீறுபவர் மீறும் போது. மீறுபவருக்கு எதிராக பல்வேறு வகையான தண்டனைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளை சமூகம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்த முயற்சிக்கிறது.

மீறுபவர் அரசே என்றால், மக்கள் தங்கள் கூட்டு சட்டக் குறியீடுகளாக உருவாக்கியவை அரசே மீறப்படுகின்றன என்பதை மக்கள் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

அரசின் அனைத்து மீறல்களுக்கும் எதிராக ஒரு விமர்சன மனதின் வளர்ச்சிக்கு அது வழிவகுக்கிறது. இதுபோன்ற விமர்சனங்கள் எந்த அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு, விமர்சனத்தின் செயல்பாட்டில், சமூகத்தில் ஒற்றுமை வெளிப்படுகிறது. அத்தகைய சமுதாயத்தில், சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள எந்தவொரு முக்கிய கொள்கைகளையும் மீறுவது பழிவாங்கலைத் தூண்டுகிறது. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இது தெரியும். எனவே அவர்கள் நூல்களில் மட்டுமல்ல, மக்களின் இதயங்களிலும் மனதிலும் எழுதப்பட்ட அடிப்படைக் கொள்கைகளை மீறாமல் கவனமாக இருக்கிறார்கள். அத்தகைய வளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது, கொடுங்கோன்மை சுமத்தப்படுவது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது.

நாம் ஆழமாகச் சென்றால், சட்டங்கள் வெளிவந்த அடிப்படையானது தார்மீகக் கோட்பாடுகளாகும், அவை அபிவிருத்தி செய்ய நீண்ட காலங்கள் எடுத்தன. இந்த தார்மீகக் கொள்கைகளை ஸ்தாபிப்பதற்காக போராடும் செயல்பாட்டில் ஏராளமான இரத்தம் சிந்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், தார்மீகக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சி சட்டக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சியை விட நீண்ட காலம் எடுத்துள்ளது. உண்மையில், தார்மீகக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சி சட்டக் கொள்கைகளை உருவாக்க உதவியுள்ளது.

மக்காலே பிரபு மற்றும் பிறர் முன்மொழியப்பட்ட பயன்பாட்டு அணுகுமுறையைப் பின்பற்றிய காலனிகளில் என்ன நடந்தது என்பது, அவை மக்களால் புரிந்து கொள்ளப்படாத மற்றும் மக்களின் கூட்டு மனசாட்சியின் ஒரு பகுதியாக மாறாத சட்டங்களின் தொகுப்பாக அவை வந்தன.

எழுதப்பட்ட சட்டங்களால், கடுமையான பாதுகாப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, விஷயங்கள் இன்னும் மோசமாகின. இப்போது வரை, இந்த காலனிகளில், கடினமான சூழ்நிலைகள் இருக்கும்போது, காலனித்துவ காலங்களில் பாதுகாப்புச் சட்டங்களாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் அல்லது அந்தச் சட்டங்களை மாதிரியாகக் கொண்டவை.

வளர்ந்த அதிகார வரம்பில், அத்தகைய சட்டங்களுக்கான வரம்புகளும் உருவாகியுள்ளன. முந்தைய காலனிகளில், சாதாரண காலங்களில் செயல்படும் சட்டங்கள் மற்றும் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கொண்டு வரப்படும் சட்டங்கள் இரண்டும் ஒரே மாதிரியாகவே கருதப்படுகின்றன: சமூக அமைதியின்மை நீடித்த காலம் இருந்தால், சாதாரண சட்டம் கிட்டத்தட்ட மறக்கப்பட்டு தேசிய பாதுகாப்பு சட்டங்கள் விதிமுறையாக.

சட்டம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் நீதியை நிர்வகிக்கும் பொது நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டுடன் நேரடியாக தொடர்புடையவை. குறிப்பாக, இது பொலிஸ், வழக்குகள் மற்றும் நீதி நிறுவனங்களுக்கு பொருந்தும். இந்த நிறுவனங்கள் செயல்படும் சட்டங்கள் வெறுமனே உள்ளூர் அனுபவங்கள் மற்றும் இதுபோன்ற அனுபவங்கள் பற்றிய விவாதங்களின் விளைவாக எழுந்திருக்காத எழுதப்பட்ட சட்டங்களாக இருக்கும்போது, இவை எளிதில்

புறக்கணிக்கப்படலாம். உதாரணமாக, ஒரு தலைமை நீதிபதி பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட வழக்கை எடுத்துக்கொள்வோம்: நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான கடுமையான விதிகள் புரிந்து கொள்ளப்படாத நிலையில், ஒரு சிறிய ஊழியர் கூட அதே முறையில் பணிநீக்கம் செய்யப்படலாம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இலங்கையில் பிரதம நீதியரசர் டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட வழக்கில் இதுதான் நடந்தது. சட்டத்தில் தேவைப்படும் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி திறமையான நபர்களால் சுயாதீனமான விசாரணை இல்லாமல் போலி குற்றச்சாட்டுகளில் அவர் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டார்.

உதாரணமாக, சத்தியை ஒழித்த வழக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் (மணமகள் தனது கணவரின் இறுதி சடங்கில் குதிக்க வேண்டியது). இறுதியாக ஆங்கிலேயர்கள் இதை ஒழிப்பதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பெரும் எதிர்ப்பு இருந்தது. எனவே, அந்த நடைமுறையை ரத்து செய்யும் சட்டம் உள்ளூர் விவாதங்கள் மற்றும் ஒருமித்த கருத்துக்களிலிருந்து எழும் ஒரு சட்டம் என்று வாதிடலாம். இந்தியாவில் ஓரினச்சேர்க்கைக்கு எதிரான பிரிட்டிஷ் கால சட்டங்களை ரத்து செய்வதிலும் இதைக் காணலாம், அவை எழுந்திருக்கவில்லை என்று பரவலாகக் கருதப்பட்டன.

இந்திய பாரம்பரியத்தின். உண்மையில், 1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது ஒரு உள்ளூர் தயாரிப்பு. பொதுவான சட்டக் கோட்பாடுகள் ஒரு அரசியலமைப்பு சட்டசபையில் விவாதிக்கப்பட்டன, அங்கு அனைத்து இந்திய நலன்களும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட்டன, மேலும் தலைமை வரைவு டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், சிறுபான்மைக் குழுவின் பிரதிநிதியாக இருந்தார். இந்த காரணத்திற்காக, இந்த அரசியலமைப்பு நீடித்தது, அடிப்படை கட்டமைப்பு சவால் செய்யப்பட்டபோது, உச்ச நீதிமன்றம் அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளை பாதுகாத்தது. நீதிமன்றம் அடிப்படை கட்டமைப்பு கோட்பாட்டை உருவாக்கியது, இது பல முறை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மேலும் பிற அதிகார வரம்புகளையும் பாதித்தது.

எவ்வாறாயினும், இலங்கை அதன் ஆரம்ப சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய அரசியலமைப்பைக் குறிக்கும் அடிப்படைக் கொள்கைகளை கைவிட்டது, இது 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளில் கொடுங்கோன்மைக்கு வழிவகுத்தது.

லார்ட் மக்காலே மற்றும் பிறர் பின்பற்றிய இரண்டு கோட்பாடுகள், பயன்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தைக் குறிக்கும், இதன் விளைவாக மக்கள் மத்தியில் சட்டத்தின் அறியாமையை உருவாக்கியது. இதன் விளைவாக, கொடுங்கோன்மை எழுந்து, மிக அடிப்படையான அரசியலமைப்பு மற்றும் குற்றவியல் சட்டங்களை கூட இடம்பெயர்ந்தபோது, இது தங்களுக்கு ஏற்படும் அச்சுறுத்தலை மக்கள் காணவில்லை. அவர்கள் சட்டத்திற்கான போராட்டத்தை கிளப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவர்களுக்கு விட்டுவிட்டனர். இருப்பினும்,

வெகுஜன ஆதரவு இல்லாமல், கிளப்பில் உள்ள தாராள மனப்பான்மை உடையவர்கள் கூட மேலிருந்து கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட அடக்குமுறையை எதிர்ப்பதற்குச் செய்யக்கூடியது குறைவு. படிப்படியாக, இந்த காலனிகளின் பல பகுதிகளில் சாதாரண சட்டத்தை தேசிய பாதுகாப்பு சட்டங்கள் மாற்றின. இலங்கை இதற்கு ஒரு சமகால உதாரணம் என்றாலும், மியான்மரிலும் இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் இதேதான் நடந்துள்ளது.

தனிநபரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் சட்டம் மற்றும் சட்ட அமைப்பு ஆற்றிய பங்கைப் பற்றி மக்களிடையே புரிதலும் பாராட்டும் இல்லை. இந்த முன்னாள் காலனிகளில் கொடுங்கோன்மையை எதிர்ப்பதற்கும் ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் இது ஒரு பெரிய தடையாகும். இது ஒட்டுமொத்த மக்களிடமிருந்து அதிக எதிர்ப்பின்றி முழு சட்ட அமைப்பையும் செயலற்றதாக மாற்றுவதற்கு புத்திசாலித்தனமான கொடுங்கோலர்களை அனுமதிக்கிறது. அத்தகைய நகர்வுகளை எதிர்ப்பதற்கு ஒரு சில குரல்கள் மட்டுமே எழும், ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் குறித்த மக்கள் மத்தியில் பொதுவான புரிதல் இல்லை. இந்த வழியில், இராணுவ ஆட்சிகள் சட்ட அமைப்பை இடம்பெயர்ந்து இராணுவத்தை ஆதரிக்கும் முற்றிலும் மாறுபட்ட அமைப்பை உருவாக்கக்கூடும். இராணுவமற்ற சர்வாதிகாரங்களின் கீழ் ஒரே மாதிரியானது வெவ்வேறு வழிகளில் நிகழலாம், அங்கு சர்வாதிகாரிகள் வயதுவந்தோரின் உரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் மற்றும் அதிகாரத்திற்கு வாக்களிக்க முடியும். ஒரு கட்சி அமைப்புகள் எழலாம், எதிர்ப்பிற்கு இடமில்லை. பெரிய அளவிலான காணாமற்போனங்கள், பெரும்பாலும் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் மக்கள் கொல்லப்படுவதைக் குறிக்கும், அதுவும் எதிர்க்கட்சியைக் கையாள்வதற்கான முறையான வழியாகும். இத்தகைய சமூகங்களில் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை ஒரு கனவாக இருக்கலாம்.

சுருக்கமாக, அதிக சிரமமின்றி சட்டவிரோதம் அடையப்படுகிறது.

இந்த எல்லாவற்றையும் காலனிகளுக்கு சட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்திய விதம் மற்றும் தங்களையும் பிரத்தியேக கிளப்பையும் கருத்தில் கொள்ள வந்த ஒரு வகையான உயரடுக்கின் உருவாக்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டறிய முடியும் என்றாலும், இப்போது எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை எப்படி இந்த வலையில் இருந்து வெளியேற.

அடக்குமுறை சக்திகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்கள் சட்டத்தை புரிந்து கொள்ளவும் பாதுகாக்கவும் மக்களின் இயலாமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதால், இத்தகைய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடுபவர்கள் இந்த பிரச்சினைகளை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது குறித்த சொற்பொழிவை வளர்ப்பதற்கு இன்னும் போதுமான சிந்தனையை வழங்கவில்லை.

பிரதிபலிக்கும் திறன் இல்லாமை

உலகத்தின் மற்றும் மனிதர்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில், பிரதிபலிக்கும் திறனின் வளர்ச்சியானது இயக்கவியல் மற்றும் படைப்பாற்றலுக்கு வழிவகுத்த உந்துதல் ஆர்வமாகும். நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி உட்பட எல்லாவற்றிலும் இது உண்மை. இலங்கை அரசியல் மற்றும் சட்ட நிறுவனங்களின் தோல்வி சுய பிரதிபலிப்புக்கான இந்த ஆர்வத்தின் பற்றாக்குறையை நிஷ்நுபிக்கிறது. இதன் விளைவாக மிகக் குறைந்த அளவிலான விமர்சன மற்றும் ஆக்கபூர்வமான திறன் உள்ளது. குற்றச்சாட்டு கதை இந்த சமூக யதார்த்தத்தைப் பார்க்க ஒரு முக்கிய புள்ளியை வழங்குகிறது. உண்மையில், முழு சட்ட அமைப்பின் பின்தங்கிய தன்மையும் இந்த திறனின் பற்றாக்குறையைக் காட்டுகிறது.

அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிகளிலேயே ஆரம்பிக்கலாம். 1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகளுக்கான நியாயம் ஒரு 'சுதேசி' (அதாவது, 'வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட') அரசியலமைப்பின் தேவை பற்றிய யோசனையாகும். இந்த சட்டங்கள் எதிர்காலத்தில் நாட்டை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பது குறித்து தீவிரமான விமர்சன அல்லது ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையின்றி, அந்தக் கால அரசுகள் நாடாளுமன்றத்தில் தங்களது 2.3 பெரும்பான்மையை இந்த நாட்டின் அரசியலை நிறைவேற்ற பயன்படுத்தின.

சுதந்திரம் அடைந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்கிய அரசியலமைப்பு சட்டசபையுடன் இதை ஒப்பிடுவோம்.

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு சமூகக் குழுவின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் அரசியலமைப்புச் சபை போதுமான வாய்ப்பை வழங்கியது, விவாதம் நீண்ட காலமாக நீடித்தது. வரைவுக் குழுவின் தலைவர் டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கார் இந்தியாவில் மிகவும் பின்தங்கிய சிறுபான்மைக் குழுவான தலித்துகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அம்பேத்கர். இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டமன்றம் அனைத்து இந்தியர்களின் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்கும் பிரச்சினைக்குச் சென்றது, மேலும் அரசியலமைப்பு நம்பியிருந்த நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை உறுதி செய்வதற்கான வழிகள். நீதித்துறையின் சுதந்திரத்திற்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நீதித்துறையால் தேர்ந்தெடுப்பது நிர்வாகியின் தலையீட்டிற்கு எதிரான பாதுகாப்பாக கருதப்பட்டது. பல தசாப்தங்களுக்குப் பின்னர், நீதித்துறை சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் முயற்சிகள் இருந்தபோது, இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிப்பது தொடர்பாக அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள நிலைப்பாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்தியது. அவர்கள் அடிப்படை கட்டமைப்புக் கோட்பாட்டை வளர்த்துக் கொண்டனர், இதன் பொருள் 1950 அரசியலமைப்பில் வகுக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை கட்டமைப்பை சட்டமன்றத்தால், ஒரு முழுமையான பெரும்பான்மையால் கூட மாற்ற முடியாது அல்லது அத்தகைய திருத்தத்தை அங்கீகரிக்கும் வாக்கெடுப்பால் மாற்ற முடியாது.

இதற்கு நேர்மாறாக, இலங்கையின் அரசியலமைப்புச் சபை மற்றொரு பெயரில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. எனவே அரசியலமைப்பு சட்டமன்றத்தில் 2:3 பாராளுமன்ற பெரும்பான்மை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது.

1978 ஆம் ஆண்டில் இதேபோன்ற நிலைமை இருந்தது. வேறுபாடு - நிறைவேற்றுத் தலைவருக்கு ஏற்றவாறு அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட்டது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ராஜினாமா கடிதங்களை அவர் கோரினார், இதனால் அவர்கள் அரசியலமைப்பு தொடர்பான எந்தவொரு விடயத்திலும் எந்தவொரு கருத்தையும் தெரிவிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலைவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும், அதன் நோக்கம் அவரது சொந்த நிலையை மேம்படுத்துவதாகும். எந்தவொரு அரசியலமைப்பும் கருத்துக்களின் சுதந்திரமான வெளிப்பாட்டின் விளைவாக இல்லை

நாட்டிற்கு நல்லது எது என்பது பற்றி. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.பி.க்கள் அரசியல் அடிமைகளைப் போல நடந்து கொண்டனர்.

கடந்த தசாப்தங்களில் இலங்கையில் உள்ள சட்டம் மற்றும் சட்ட நிறுவனங்களுக்கு வந்தபோது நிகழ்ந்த விஷயங்களைப் பற்றிய ஒரு எடுத்துக்காட்டு இது.

பிரதிபலிப்பு திறனை வளர்ப்பதில் தோல்வி

இங்கே தனிப்பட்ட முறையில் மற்றும் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்துக்களுக்கு இடையில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட துறையில் செய்யப்பட்ட மக்களின் பிரதிபலிப்புகளில் உண்மையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. நாட்டில் நீதி நிர்வகிக்கப்படும் விதம் உட்பட எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் அதிருப்தி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த கருத்துக்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தப்படுவது பொது வெளிப்பாடு. பொதுப் பிரச்சினைகள் குறித்த பிரதிபலிப்புகளை பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தாதது தகவலறிந்த கொள்கை வகுத்தல் மற்றும் விவாதங்களைத் தடுக்கிறது. இதன் விளைவுகள் ஒட்டுமொத்த நாட்டிற்கும் தீங்கு விளைவிக்கும்.

‘கிளப்பின்’ தன்மை

முந்தைய அத்தியாயங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி ‘கிளப்’ காலனித்துவ காலங்களில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கு மட்டுமே விசுவாசமாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களை ஒரு தேசத்தின் ஒரு பகுதியாக பார்க்கவில்லை. கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்களைச் சேர்க்க தேசத்தின் வளர்ச்சியை அவர்கள் உள்நாட்டில் எதிர்த்தனர்.

இந்த எதிர்ப்பு 1962 ஆட்சி கவிழ்ப்பு முயற்சி மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆட்சி கவிழ்ப்பு முயற்சிக்கு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சில தலைவர்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். அந்தத் தலைவர்கள் ஒரு அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளரிடம், தங்கள் பிள்ளைகள் தங்களுக்கு கிடைத்த சலுகைகளை அனுபவிப்பதைத் தடுத்ததால் தான் அதைச் செய்தார்கள் என்று கூறினார். தேசம் அனைவரையும் சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக கிளப்பினால் பார்க்கப்பட்டது. சட்ட நிறுவனங்களின் சட்டம் அல்லது நடைமுறைகளை மேம்படுத்த அவர்கள் விரும்பவில்லை, ஏனெனில் அது அவர்களின் சொந்த நிலையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும். பிரதிபலிப்பு திறன், விமர்சனம் மற்றும் படைப்பாற்றல் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடுகள் அனைத்தும் அச்சுறுத்தல்களாகக் காணப்பட்டன. சமீப காலம் வரை, கிளப்பின் உறுப்பினர்களும், பல்வேறு வழிகளில் நுழைந்தவர்களும் சட்டத் தொழில் மற்றும் நீதித்துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்.

இதன் காரணமாகவே இந்த நிறுவனங்கள் தேக்க நிலையில் இருந்தன.

ஒரு மூத்த ஆலோசகருடனான ஒரு பொது கலந்துரையாடலில், ஒரு இளைய வழக்கறிஞர், “ஐயா, நீங்கள் ஒரு நுகா ஜபனியன்ஸ் மரம் போன்றவர்கள். நீங்கள் பலருக்கு அடைக்கலம் தருகிறீர்கள், ஆனால் எதுவும் உங்களுக்கு கீழ் வளரவில்லை. ” இது கிளப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவர்கள் வெளியாட்களாகக் கருதுபவர்களுக்கும் இடையிலான உறவை சொற்பொழிவாற்றியது.

தகவலறிந்த பொது விவாதங்களுக்கு வாய்ப்புகள் மற்றும் வழிகள் இல்லாதது

இலங்கையில் நடைபெறும் பெரும்பாலான பொது விவாதங்கள் அரசியல் ரீதியாகவோ அல்லது மத ரீதியாகவோ ஒரு பிரச்சாரவாத தன்மையைக் கொண்டவை. பல்கலைக்கழகங்கள் அல்லது பிற கல்வி மன்றங்களில் கூட, ஆழமான கலந்துரையாடல்கள் கிட்டத்தட்ட இல்லை. இது ஒரு கலாச்சார சூழலின் இளைய தலைமுறையை இழக்கிறது, இதில் கருத்துக்கள் பற்றிய விவாதங்கள் பாராட்டப்படுகின்றன. இது எழுதுவதற்கும் பொருந்தும். பத்திரிகைகள் மற்றும் கூட

விமர்சன சிந்தனைக்கு இடம் வழங்கும் செய்தித்தாள்கள் கிட்டத்தட்ட இல்லை. கலந்துரையாடல்கள் பெரும்பாலும் சிறிய விஷயங்களாக சிதைந்து பெரும்பாலும் அவமானங்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்களுக்கும் காரணமாகின்றன.

குற்றச்சாட்டு தொடர்பான பிரச்சினைகள் நடந்த விதம் மற்றும் பின்னர் விவாதிக்கப்பட்ட விதம் விமர்சனக் கருத்துக்களின் பகுத்தறிவு வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் இலங்கை எட்டியிருக்கும் ஆழங்களை காட்டுகிறது. என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய விவரங்கள் முழு விவகாரமும் கிட்டத்தட்ட மோசமான நிலைக்கு வந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

உண்மைகளில் சிறிதளவு ஆர்வம் கொண்ட மெட்டாபிசிகல் பாரம்பரியம்

விஞ்ஞான அனுபவ வாதத்தின் வளர்ச்சி உண்மைகளை நிஷ்ருபிப்பதற்கான பாராட்டு தொடர்பான கலாச்சார மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. செல்லுபடியாகும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆராயப்படும் எல்லாவற்றின் உண்மையையும் தோராயமாக மதிப்பிடுவதற்கான போராட்டம் இந்த பாரம்பரியத்தின் மையத்தில் உள்ளது. பிற உலக விஷயங்களில் செல்லுபடியாகும் மெட்டாபிசிக்ஸில், பொருள் விஷயங்களைப் பற்றிய நம்பிக்கைகள் வரும்போது கூட ஆதாரம் தேவையில்லை. அனுபவவாதத்தில், விஷயம் புலன்களின் மூலம் உணரப்படுகிறது, மேலும் இந்த உணர்வு உணர்வுகள் சோதிக்கப்பட்டு நிஷ்ருபிக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் மற்றும் சட்டம் தொடர்பான விஷயங்கள், பொது நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி உட்பட, இயற்கையில் பொருள் சார்ந்தவை. ஒரு அமைப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளின் பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் பொருத்தமானது குறித்த வரலாற்று அனுபவங்களின் அடிப்படையில் அவை உருவாக்கப்படுகின்றன. ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் இந்த விடயங்கள் குறித்த கலந்துரையாடல் நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும், அனைவரின் கல்வியின் ஒரு பகுதியாக மாற வேண்டும்.

குற்றச்சாட்டு புத்தகம்

ஆயுதப் போராட்டங்கள் இலங்கையில் சட்டத்தையும் நீதியையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த வழிவகுத்தன. 1971 ஆம் ஆண்டில் ஆயுதப் போராட்டத்தின் முதல் முயற்சி அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான ஒரு வழியாகவும், ஜே.வி.பி நாட்டில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு வழியாகவும் முயற்சிக்கப்பட்டது. 1980 களின் முற்பகுதியிலிருந்து 2009 வரை எல்.டி.டி.இ வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் உள்ள தமிழ் மக்களுக்காக ஒரு தனி அரசைப் பெறும் நோக்கில் ஆயுதப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டது. 1987 முதல் 1991 வரை, மீண்டும் தெற்கில், ஜே.வி.பி அப்போதைய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது.

இந்த ஆயுதப் போராட்டங்களை (பயங்கரவாத தாக்குதல்கள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டவை) எதிர்கொள்ளும் சாக்குப்போக்கில், இந்த காலங்களில் ஆட்சியில் இருந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் இலங்கையின் சட்ட அமைப்பு அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்து அடிப்படைகளையும் கிட்டத்தட்ட கைவிட்டன. வர்த்தமானி அறிவிப்புகள் சரியாக சட்டமாக அமைக்கப்படவில்லை என்றாலும் இதுபோன்ற பெரும்பாலான மாற்றங்கள் அடையப்பட்டன. வன்முறை ஆயுதமேந்திய தாக்குதலால் ஆனது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒரு சமுதாயமும், சட்டத்தின் பாதுகாவலர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களும், சட்டக்

கொள்கைகளின் மிக அடிப்படையானவை குறித்து கூட நெகிழ்வான அணுகுமுறையை எடுத்தனர். எல்லாவற்றின் படிப்படியான விளைவு ஒரு சட்டவிரோத சூழ்நிலையில் இறங்கியது.

சட்டம் மற்றும் நீதியைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவது இலங்கையில் ஒரு சர்வாதிகார அமைப்பை நிறுவுவதற்கு ஆதரவாக செயல்பட்டது. அது அதன் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற ஜனநாயக கட்டமைப்பிற்கு பதிலாக இருந்தது. பல்வேறு காரணங்களுக்காக முழுமையான அதிகாரத்திற்காக ஏங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, இந்த ஆயுதப் போராட்டங்கள் சாக்குப்போக்குகளை அளித்தன. சட்ட விதிக்குத் தேவையான ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் கையாள்வதில் சட்டத்துடன் இணங்குவதைத் தவிர்ப்பதற்கு அவை தேவைப்பட்டன.

அனைத்து சட்டக் கொள்கைகளிலும் மிக முக்கியமானது வாழ்க்கை மற்றும் சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பிற்காக உள்ளன. தார்மிக ரீதியாக பேசும் கொலை அனைத்து நாகரிகங்களிலும் மிக மோசமான குற்றங்களாக கருதப்படுகிறது. கொலை தடுப்பு இருப்பதை உறுதி செய்வதற்காக ஒரு முழு சட்ட அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த சூழ்நிலையிலும் எந்த சட்டமும் கொலைக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கவில்லை. சட்டபூர்வமான கைது மற்றும் சட்டபூர்வமான தடுப்புக்காவல் மற்றும் சித்திரவதைக்கு எதிரான முழுமையான தடை தொடர்பான அடிப்படை சட்டங்கள் அதேபோல், ஒரு மனிதனுக்கான சுதந்திரத்தின் மதிப்பீடுகளில் மிகவும் புனிதமான மதிப்புகளைப் பாதுகாப்பதாகும்.

ஆயுதப் போராட்டங்களை எதிர்கொள்வதில் இலங்கை அரசாங்கம் இந்த கொள்கைகளில் மிகவும் புனிதமானதை மீறியது. எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் மனித உயிர்களைப் பாதுகாப்பது குறித்த பல நூற்றாண்டுகளாக அவை கட்டப்பட்டன. கைது செய்யப்பட்ட நபர்களுக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்பு நடைமுறை அந்த புனிதமான கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களை மட்டுமே எதிர்கொள்ளக்கூடிய எண்ணிக்கையில், கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் ஏராளமான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் மக்களைக் கொல்வது பின்னர் கட்டாயமாக காணாமல் போனதாக அறியப்பட்டது. சில நேரங்களில் கட்டாயமாக காணாமல் போவது போன்ற ஒரு தொழில்நுட்பச் சொல், மிகப் பெரிய கொடூரத்தையும், மிகவும் புனிதமான கொள்கைகளை மீறுவதையும் மறைக்கிறது.

சட்டவிரோதம் 1: இலங்கையின் சாதாரண சட்டத்தின் கீழ், உரிய சட்டத்தின் படி ஒரு கைது செய்யப்பட வேண்டும். 13 (1) வது பிரிவின் கீழ், சட்டத்தின் உரிய செயல்முறையை மீறும் எந்தவொரு கைது நடவடிக்கையும் அரசியலமைப்பால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. சட்டவிரோதமாக கைது செய்வதும் ஒரு குற்றம். எவ்வாறாயினும், கட்டாயமாக காணாமல் போன பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் சரியான செயல்முறைக்குத் தேவையான எந்தவொரு நடவடிக்கைகளையும் பின்பற்றாமல் கைது செய்ய வேண்டுமென்றே முயற்சி செய்கிறார்கள். பகுத்தறிவு, அதாவது, சட்டத்தின் உரிய செயல்முறை பின்பற்றப்பட வேண்டுமானால், கைது மற்றும் கைது செய்தவர்கள் பற்றிய ஆதாரங்களின் தடயங்களை

விட்டுச்செல்லும். கடந்த காலங்களில் காணாமல் போனவை எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பார்க்கும்போது, கைது செய்ய வந்த அதிகாரிகள் சீருடையில் வரவில்லை என்பதைக் காணலாம். பெரும்பாலும் அவர்கள் அடையாளம் காணப்படமாட்டார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்த ஹூட்கள் அல்லது பிற மாறுவேடங்களை கூட அணிந்தார்கள்.

சட்டவிரோதம் 2: கைது செய்யப்பட்ட ஒரு நபர் கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இது அரசியலமைப்பின் 13 (1) வது பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு உரிமையாகும்: "... கைது செய்யப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் அவர் கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் குறித்து அறிவிக்கப்படும்." இருப்பினும், ஒரு நபர் கட்டாயமாக காணாமல் போயிருக்கும்போது, அத்தகைய காரணம் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை உண்மையான காரணம் கூறப்பட்டால், அந்த நபர் அவரை அல்லது அவள் காணாமல் போகும் நோக்கத்திற்காக அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல வேண்டும்.

சட்டவிரோதம் 3: கைது செய்யப்படுவதற்கான சட்டபூர்வமான தளங்கள் "இரண்டு அடிப்படையில் மட்டுமே. அதாவது, கைதி அல்லது கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆளான நபர் ஏதேனும் குற்றம் சாட்டப்பட்டதால், நீதிமன்றங்களுக்கு முன் விசாரணைக்கு வரப்பட வேண்டும், அல்லது அவர் சில குற்றங்களுக்கு முறையாக தண்டிக்கப்பட்டார், அதற்காக தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும்." கட்டாயமாக காணாமல் போனதற்காக ஒருவரை கைது செய்வதற்கான நோக்கம், அவரை அல்லது அவள் காணாமல் போவதே ஆகும், இது இலங்கையில் கடந்த கால அனுபவங்களின்படி, ஒருவரைக் கொல்வது மற்றும் அவர்களின் உடலை ரகசியமாக அப்புறப்படுத்துவது என்பதாகும். எனவே, கைது செய்யப்படுவது சட்டவிரோதமானது, ஏனெனில் அது எந்த நோக்கத்திற்காக செய்யப்படுகிறது என்பது சட்டவிரோதமானது.

சட்டவிரோதம் 4: ஒரு நபரை கைது செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகள் கைது தொடர்பான ஒவ்வொரு நிகழ்வின் குறிப்புகளையும் முடிந்தவரை நிமிட விவரங்களில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. அத்தகைய ஏற்பாட்டின் நோக்கம் கைது செய்யப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பாதுகாப்பதாகும். புகாரில் எந்தவொரு விசாரணையும் போல. கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் எடுத்த குறிப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, கொடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் செயல்பட்டுள்ளனர் என்பதை இது நிஷ்ருபிக்கிறது. கட்டாயமாக காணாமல் போகும் நோக்கத்திற்காக ஒரு நபர் கைது செய்யப்படும்போது, கைது செய்யப்படுவது குறித்து எந்தவொரு பதிவுகளையும் பராமரிப்பதில் இருந்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. உண்மையில், எந்தவொரு பதிவுகளையும் வைத்திருப்பது கைது செய்யப்பட்டதை ஒப்புக் கொள்ளும். அத்தகைய ஒப்புதலால், அடுத்தடுத்த காணாமல் போனதற்கு அதிகாரிகள் பதிலளிக்கிறார்கள். எந்தவொரு பதிவுகளையும் வைத்திருக்காததன் நோக்கம், கைது செய்யப்படுவதை மறுப்பதன்

மூலம் பொறுப்பைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகும். இவ்வாறான செயல்களில் ஈடுபடும் அதிகாரிகள், அவர்கள் இப்போது ஈடுபட்டுள்ள செயல்களை மறுக்க வேண்டிய கடமையில் இருப்பார்கள் என்பதை அறிவார்கள். இந்த முறையில் இந்த அதிகாரிகள் ஏமாற்றும் குழியில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் குற்றவாளிகளைப் போலவே நடந்துகொள்கிறார்கள், அவர்களும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் குற்றம் சாட்டப்படக்கூடிய எந்தவொரு குற்றத்துடனும் தொடர்புடைய எந்தவொரு செயலிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் மறுக்க முடியும்.

சட்டவிரோதம் 5: சட்டத்தின் கீழ், கைது செய்யப்பட்ட நபர்களை தடுத்து வைக்க பயன்படுத்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட இடங்களில் மட்டுமே தடுத்து வைக்க முடியும். இதுபோன்ற தடுப்புக்காவல்கள் அரசிதழ் மற்றும் பொதுமக்களுக்குத் தெரிந்தவை. அங்கீகாரம் இல்லாத இடத்தில் ஒருவரை காவலில் வைப்பது சட்டவிரோதமானது. எவ்வாறாயினும், கட்டாயமாக காணாமல் போகும் நோக்கத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டால், அவை வழக்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட தடுப்புக்காவல்களில் வைக்கப்படுவதில்லை. அங்கீகரிக்கப்பட்ட தடுப்புக்காவலுக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்லும்போது கூட, அவர்கள் அங்கே ரகசியமாக வைக்கப்படுவார்கள். தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களின் பெயர்கள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய வழக்கமான படிவங்களில் அவை பதிவு செய்யப்படாது. எனவே, மீண்டும், இதுபோன்ற செயல்களில் ஈடுபடும் அதிகாரிகள், அந்த நபரை சட்டவிரோதமாகவும் சட்டவிரோதமாகவும் தடுத்து வைக்கிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிவார்கள்.

சட்டவிரோதம் 6: கைது செய்யப்பட்ட நபர்களை அவர்கள் கைது செய்த நபர்களின் குடும்பத்தினருக்கு தெரிவிப்பதற்கும், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடங்களை அவர்களுக்கு தெரிவிப்பதற்கும் ஒரு கடமையில் உள்ளனர்.

இந்தத் தகவல் கைது செய்யப்பட்ட நபர்களின் உறவினர்கள் வருகை மூலம் அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அவர்களுக்குத் தேவையானதை வழங்குவதற்கும் அனுமதிக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட கைதிக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை உறவினர்கள் அறிந்து கொள்ள இது ஒரு வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. இருப்பினும், வலுக்கட்டாயமாக காணாமல் போக வேண்டிய நபர்களின் தடுப்புக்காவலில், அத்தகைய தகவல்கள் உறவினர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. உண்மையில், கைதிகள் எங்கு வைக்கப்படுவார்கள் என்பது குறித்த இந்த உறவினர்களின் அறிவை மறுக்க ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுகிறது. கைதிகளின் உறவினர்களுக்கு தடுப்புக்காவல் இடம் தெரியவந்தால், அவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள் (உறவினர்கள் என்ன நடந்தது என்று தெரியாமல் போகலாம், யாரோ ஒருவர் காணவில்லை என்பது மட்டும்) தடுப்புக்காவலுக்கு யார் பொறுப்பு. கைதுசெய்யப்பட்ட அதிகாரிகளின் முக்கிய முன்னோக்கு

ஒன்று, இதுபோன்ற எந்தவொரு தகவலையும் உறவினர்களிடமிருந்து மறைப்பது. இதனால், கைதியின் உரிமைகள் மட்டுமல்லாமல், கைதியைப் பற்றி கவலைப்படக் காரணமான மற்ற அனைவரின் உரிமைகளும் மறுக்கப்படுகின்றன.

சட்டவிரோதம் 7: சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகளின்படி விசாரணைகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் விதிக்கிறது. விசாரணையின் போது சித்திரவதை மற்றும் தவறான சிகிச்சையைப் பயன்படுத்துவதை இது குறிப்பாக தடைசெய்கிறது. இது அரசியலமைப்பின் 11 வது பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், கட்டாயமாக காணாமல் போகும் நோக்கத்திற்காக ஒரு நபர் கைது செய்யப்படும்போது, எந்தவொரு சட்ட நடைமுறைக்கும் ஏற்ப விசாரணைகள் நடத்தப்படுவதில்லை. விருப்பமில்லாமல் காணாமல் போனது குறித்து விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன்களால் பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றுகளிலிருந்தும், கிடைக்கக்கூடிய பல ஆதாரங்கள் மூலமாகவும், ஆதாரங்களின் மலைகள் உள்ளன. இந்த சூழ்நிலைகளில் அனைத்து வகையான அவமானங்களும், கொடூரமான சித்திரவதைகளும் மோசமான சிகிச்சையும் நடைபெறுகின்றன என்பதை அவை நிஷ்ருபிக்கின்றன. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதன் இறுதி முடிவை நன்கு அறிந்த அதிகாரிகள், தங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதைக் கூற பாதிக்கப்பட்டவர் உயிருடன் இருக்க மாட்டார் என்பது உறுதியாகத் தெரியும். இதை உறுதிசெய்து, அவர்கள் எந்த மிருகத்தனத்திலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இத்தகைய விசாரணைகள் மற்றும் சித்திரவதைகளின் முக்கிய நோக்கம் சந்தேக நபருடன் இணைக்கப்படக்கூடிய மற்றவர்களின் பெயர்களைப் பாதுகாப்பதாகும். இயற்கையாகவே, இத்தகைய சித்திரவதைக்கு ஆளான பெரும்பாலான நபர்கள் தங்கள் மனதில் வரும் எந்த பெயரையும் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். உண்மையான அல்லது கற்பனையான பெயர்களை வெளியிடுவதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் துன்பங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

சட்டவிரோதம் 8: நீதித்துறையின் உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர் மட்டுமே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது குற்றவாளி என்ற தீர்ப்பை உச்சரிக்க முடியும் என்ற கொள்கையை சட்டம் கண்டிப்பாக வகுக்கிறது. நியாயமான விசாரணையைப் பெற்ற பின்னரே நீதிபதிகள் கூட அவ்வாறு செய்ய முடியும். ஜனாதிபதியோ அல்லது பாராளுமன்றமோ கூட யாருக்கும் மரண தண்டனையை அறிவிக்க முடியாத அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதற்கான யோசனையின் மையத்திற்கு இந்த கொள்கை செல்கிறது. இது கண்டிப்பாக ஒரு நீதித்துறை செயல்பாடு. இந்த கொள்கையை ஆதரிக்க பல நூற்றாண்டுகளாக நீதித்துறை வளர்ச்சி உள்ளது. எவ்வாறாயினும், கட்டாயமாக காணாமல் போயிருந்தால், அத்தகைய முடிவை பொலிஸ் அதிகாரிகள், இராணுவ அதிகாரிகள், துணை ராணுவம் அல்லது முற்றிலும் பணியமர்த்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கூட எடுக்கலாம். எந்தவொரு சட்ட அமைப்பும் இறங்கக்கூடிய மிகக் குறைந்த ஆழமே இத்தகைய அதிகாரப் பிரதிநிதித்துவம் ஆகும்.

சட்டவிரோதம் 9: காவல்துறையின் காவலில் உள்ள ஒருவரின் மரணம் போன்ற சந்தேகத்திற்கிடமான மரணம் இருந்தால் - நீதிபதிகள் விசாரணையை நடத்தி, உடலை தலையிடுவதற்கு முன் அனைத்து ஆதாரங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் கோருகிறது. சந்தேகத்திற்கிடமான மரணம் ஏற்பட்டால், ஒரு மாஜிஸ்திரேட் வழக்கமாக பிரேத பரிசோதனைக்கு உத்தரவிடுவார். இருப்பினும், கட்டாயமாக காணாமல் போன விஷயத்தில், இந்த மிக அடிப்படையான சட்டத் தேவை புறக்கணிக்கப்படுகிறது. கட்டாயமாக காணாமல் போக அனுமதிக்கும் வகையில் அவசரகால விதிமுறைகள் தயாரிக்கப்பட்டால், உடல்களை அப்புறப்படுத்த உத்தரவு பிறப்பிக்க சில தரவரிசை கொண்ட ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை அதிகாரம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அத்தகைய அவசர விதிமுறைகள் எதுவும் செயல்படாத நிலையில், கட்டாயமாக காணாமல் போவதில் ஈடுபடுபவர்கள் உடலை அப்புறப்படுத்தும் உரிமையை தங்களுக்கு வழங்குகிறார்கள்.

சட்டவிரோதம் 10: சட்டத்தின்படி மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட (உண்மையில் மரண தண்டனைகளை நிறைவேற்றும் நடைமுறை இப்போது நீண்ட காலமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தாலும்) ஒரு நபர் கொல்லப்பட்ட பின்னர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள் இருந்தன. இறந்தவரின் குடும்பத்தினருக்கு அவர்களின் மத அல்லது பிற பழக்கவழக்கங்களின்படி இறுதி சடங்குகளை நடத்த உரிமை உண்டு. எவ்வாறாயினும், கட்டாயமாக காணாமல் போகும் போது, மனித கண்ணியத்தின் இந்த அடிப்படை இறுதிச் செயல் கூட நீக்கப்படும். இரகசிய அடக்கம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறது, மேலும் விவரங்களை வைத்திருக்காமல் இருப்பது அல்லது விவரங்களை ரகசியமாக வைத்திருப்பது தொகுப்பின் ஒரு பகுதியாகும். இத்தகைய மரணங்களுக்குப் பல வருடங்களுக்குப் பிறகும், காணாமல் போனவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களின் ஒரு பெரிய புலம்பல் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்களின் அன்புக்குரியவர்களுக்கு இறுதி மரியாதை செலுத்த முடியவில்லை.

சட்டவிரோதம் 11: ஒரு நீதிமன்றம் ஒரு குற்றவாளித் தீர்ப்பை அறிவிக்கும் முன் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு ஒரு வழக்கை நிறுவ வேண்டும் என்ற கொள்கையை சட்டம் கண்டுபிடித்தது. இந்த கொள்கையின் பரிணாமம், ஜூரர்கள் ஒரு தீர்ப்பை உச்சரித்தார்கள் என்பதில் உறுதியாக இருக்க விரும்பினர் என்பதைக் காட்டுகிறது, அவர்கள் என்ன தீர்மானிக்கிறார்கள் என்பதில் அவர்கள் உறுதியாக இருந்தால்தான். இது ஒவ்வொரு ஜூரர்களுக்கும் மனசாட்சியின் விஷயமாக இருந்தது அல்லது ஜூரிகள் ஈடுபடாத சந்தர்ப்பங்களில், தலைமை நீதிபதிக்கு. கட்டாயமாக காணாமல் போன விஷயத்தில் மனசாட்சியின் இந்த பிரச்சினை முற்றிலும் கவனிக்கப்படவில்லை. குற்ற உணர்ச்சி அல்லது குற்றமற்றது என்பது இலகுவாக அகற்றப்படும் ஒரு விஷயம். சில நேரங்களில், இப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ள கதைகளின்படி, அகற்றப்பட்ட பலருக்கு எதிரான ஒரே சான்று, சில அநாமதேய நபர் கொடுத்த சில வாய்மொழி தகவல்கள்.

மக்களின் இறையாண்மைக்கு சேவையுடன் செலுத்துதல்

1972 மற்றும் 1978 அரசியலமைப்புகள் மக்களின் இறையாண்மையைப் பற்றிய கருத்தை ஒரு நடைமுறை நகைச்சுவையாக மாற்றின. 1972 அரசியலமைப்பில், நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்திய பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம் என்று அவர்கள் அழைத்ததை நியாயப்படுத்த மக்களின் இறையாண்மை என்ற கருத்து பயன்படுத்தப்பட்டது. நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் முழுமையான அதிகாரத்தை உருவாக்க 1978 அரசியலமைப்பு அதே கருத்தை பயன்படுத்தியது. இரு அரசியலமைப்புகளின் இறுதி நோக்கம் சட்டத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாகும்.

தாமஸ் பெயின் மக்களின் இறையாண்மையின் சாரத்தை பின்வரும் வார்த்தைகளில் சுருக்கமாகக் கூறினார். இங்கிலாந்தில் கிங் சட்டம் ஆனால் அமெரிக்காவில் ராஜ சட்டம்.

ராஜா அல்லது அரசாங்கத்தின் தலைவர் சட்டத்திற்கு மேலே இருக்கும் இடத்தில் மக்களின் இறையாண்மையைப் பற்றிய பேச்சு எதுவும் இல்லை. இது முதல் நிறைவேற்றுத் தலைவர் பயன்படுத்த விரும்பிய "கடந்த காலத்தைச் செய்வது" என்ற சொற்றொடர். நிறைவேற்றுத் தலைவருக்கு மேலாதிக்கத்தை மாற்றுவதன் மூலம், சட்டபூர்வமான அல்லது வேறுவழியிலான சட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளின் யோசனை, அத்தகைய செயல்களின் நியாயத்தன்மையை தீர்மானிப்பதில் பொருத்தமற்ற செயலாக மாறியது. சட்டவிரோதத்திற்கு எதிராக சட்டப்பூர்வத்தை வேறுபடுத்துவதற்கான செல்லுபடியாகும் தன்மை அரசாங்கத்தின் இறையாண்மையின் நடவடிக்கைகளின் இறுதி சோதனையாக இல்லாதபோது, அது மிகவும் ஏமாற்றும் வார்த்தையாக மாறியது. அதனுடன், சட்டத்தின் ஒரு முக்கிய கிளையாக பொது சட்டம் கிட்டத்தட்ட மறைந்துவிட்டது. சட்டத்தை சட்டவிரோதமாகவும், எனவே பூஜ்யமாகவும், வெற்றிடமாகவும் வைத்திருப்பதற்கான நீதிபதிகளின் திறன், சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே. 1972 இல் அரசியலமைப்பு சபையில் பின்வரும் அறிக்கை நிலைமையை சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

நீதியை நிர்வகிக்கும் எந்தவொரு நிறுவனமும், அதேபோல் வேறு எந்த நிறுவனத்திற்கும், நபருக்கும் அல்லது அதிகாரத்திற்கும் விசாரிக்கவோ, உச்சரிக்கவோ அல்லது எந்த வகையிலோ தேசிய மாநில சட்டமன்றத்தின் எந்தவொரு செல்லுபடியையும் கேள்விக்குள்ளாக்கவோ அதிகாரம் அல்லது அதிகாரம் இருக்காது.

1972 அரசியலமைப்பின் பிரிவு 48 (2)

அதனுடன், இலங்கையின் இறையாண்மை மக்கள் சட்டவிரோத சட்டச் செயல்களுக்கான சம்மதத்தை வாய்ஸ் பெறுவதற்கும், அவற்றை பூஜ்யமாகவும், வெற்றிடமாகவும் அறிவிக்கும் திறனை இழந்தனர். சட்டம் அல்லது சட்ட நடைமுறைகள் எதுவுமின்றி குற்றச்சாட்டு சுமத்த

தன்னிச்சையான நிலைகள் போன்ற சட்டத்தின் அப்பட்டமான மீறல்களைச் செயல்படுத்தும் சட்டங்கள் கூட சாத்தியமானது.

மக்களின் இறையாண்மையைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியதன் மூலம், சட்டத்தின் விதி, சட்ட விதிகளைப் பின்பற்றுவதற்கான திறனையும் இழந்தது.

பாராளுமன்றத் தேர்வுக் குழுவிற்கு குற்றச்சாட்டுக்கு எதிரான அவர் சமர்ப்பித்ததில், டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்க வக்கீல்கள் சட்ட விதிகளை நம்பியிருந்தனர்.

சட்ட விதி

இலங்கை சட்ட விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் சட்ட அமைப்பின் 7 மதிப்பீடு / அடித்தளம் / அடிப்படை என்பது சட்டத்தின் விதி.

7 அவர் இறையாண்மை கொண்டவர்கள் சட்டத்தின் கொள்கையின் அடிப்படையில் அனைத்து நீதி அதிகாரங்களும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துள்ளனர்.

ஆர் வி சசெக்ஸ் நீதிபதிகள், முன்னாள் பகுதி மெக்கார்த்தி (ஜ1924) 1 கேபி 256, ஜ1923) அனைத்து ஈஆர் 233) புகழ்பெற்ற வழக்கில் லார்ட் ஹெவர்ட் சி.ஜே. அது செய்யப்படுவதையும் காண வேண்டும்.

7 அவர் ஒவ்வொரு நபருக்கும் நியாயமானதைப் பெற வேண்டும் என்று சட்ட விதி விதிக்கிறது

பக்கச்சார்பற்ற விசாரணை.

7 அவரது அதிகபட்சம் அனைத்து நாகரிக சட்ட அமைப்புகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது உலகம் மற்றும் விதிவிலக்கு இல்லாமல் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது இலங்கையில் நீதிமன்றங்கள்.

பொது சட்டம் மற்றும் சட்ட விதி ஆகியவை மக்களின் இறையாண்மையின் யோசனை. மக்களின் இறையாண்மை என்பது ஒரு உணர்வுபூர்வமான யோசனை அல்ல. இது மற்ற அனைத்து சட்டக் கருத்துக்களுக்கும் செல்லுபடியாகும் சட்டக் கருத்தாகும்.

போலி குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் போலி விசாரணைகள் நீதி முறைக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளன.

போலி குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் போலி விசாரணைகள் தனிநபர்களுக்கு அச்சுறுத்தல் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. எவ்வாறாயினும், பெரும்பாலும் நீதி மற்றும் சமூக அமைப்புகளுக்கு ஏற்படும் சேதம் பெரும்பாலும் உணரப்படவில்லை.

போலி விசாரணைகள் பின்வரும் முக்கியமான கொள்கைகளை மீறுகின்றன:

- அ) சத்தியத்திற்கு மதிப்பளித்தல்.
- ஆ) காரணத்திற்காக மதித்தல்.
- இ) தனிநபருக்கு மரியாதை.
- ஈ) சமூக ஒழுங்கிற்கு மரியாதை.

சத்தியத்திற்கு மரியாதை

ஒரு நபர் தவறு செய்ததாக குற்றம் சாட்டுவது அதிகாரத்தின் தீவிரமான பயிற்சியாகும். குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையுள்ள கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில் இருக்கும்போது மட்டுமே அதைச் செய்வதற்கான ஒரே காரணம். உண்மையை கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினமான உடற்பயிற்சி. எந்தவொரு விஞ்ஞானியின் பணியும் சத்தியத்திற்கு நெருக்கமான ஒரு கண்டுபிடிப்பிற்கு வருவதற்கான பாதை கடினம் என்பதை நினைவுபடுத்தி.

உண்மையை கண்டுபிடிப்பதற்கான வழி சான்றுகள் மூலம் குற்றச்சாட்டுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருடன் இணைக்கப்படலாம் என்ற நல்ல முடிவுக்கு வழிவகுக்கும். உண்மைகளை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்க முடியும்.

காரணத்திற்காக மரியாதை

இவ்வாறு, சத்தியத்தைத் தேடுவதற்கான பாதை பகுத்தறிவின் வழியைப் பின்பற்றுகிறது. காரணத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு சரியான தத்துவக் கருத்துகள் மற்றும் தர்க்க விதிகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். அந்த முடிவுகளுக்கு வழிவகுத்த செயல்முறை அவர்கள் முன் வைக்கப்படும் போது உண்மையை பொய்யிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது என்பது மக்களுக்குத் தெரியும்.

சத்தியம் மதிக்கப்படுவதை மக்கள் காணும்போது, இந்த விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் மற்றும் அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு வழங்கும் சமூகம் ஆகியவற்றில் அவர்கள் ஒரு மரியாதையை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். உண்மையும் காரணமும் மதிக்கப்படுகிற இடத்தில், அது நிறுவனங்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்திலும் நம்பிக்கையை வளர்க்கிறது.

தனிநபருக்கு மரியாதை

ஆட்சியாளர்களும் அவர்களால் ஆதரிக்கப்படுபவர்களும் ஒரு சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினர் அல்ல. சமூகம் தனிநபர்களைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அனைத்து தனிநபர்களும் சட்டத்தின் முன் சமம். இந்த கொள்கை மதிக்கப்படாவிட்டால், ஒரு பகுத்தறிவு நீதி அமைப்பு இருக்க முடியாது.

சமூக ஒழுங்கிற்கு மரியாதை

ஆளுகை முறையும் சமூகமும் பகுத்தறிவு ரீதியாகவும் மக்களின் நலனுக்காகவும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்ற உறுதியான நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருந்தால் மட்டுமே சமூகம் தேவையற்ற மன அழுத்தம் மற்றும் வன்முறை இல்லாமல் செயல்பட முடியும்.

சரியான காரணங்கள் இல்லாமல் தனிநபர்கள் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும்போது, அந்த நம்பிக்கை சிதறத் தொடங்குகிறது. இத்தகைய போலி குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் விசாரணைகள் மிகவும் பொதுவானதாகிவிட்டால், மக்கள் கணினி மீதான நம்பிக்கையை முழுவதுமாக இழக்கிறார்கள். அத்தகைய நம்பிக்கை இழப்பு சமூகத்தின் செயல்பாட்டிற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக மாறும். உண்மை மற்றும் காரணத்திற்கான மரியாதை இழக்கப்படும்போது, குழப்பம் வெளிப்படுகிறது.

ஆட்சியாளர்கள், குழப்பத்தை எதிர்கொண்டு, அதைத் தீர்ப்பதற்கு எந்தவொரு பகுத்தறிவு அணுகுமுறையும் இல்லாததால், மக்களை அடக்குவதற்கு அதிகப்படியான சக்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். படிப்படியாக விரிவாக்கம் செய்வதன் மூலம், இத்தகைய அதிகப்படியான சக்தி கட்டாயமாக காணாமல் போதல், நீதிக்கு புறம்பான

கொலைகள், சித்திரவதை மற்றும் பிற வன்முறைகள் போன்ற செயல்களால் கடுமையான உரிமை மீறல்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

உள்நாட்டிலும், சர்வதேச அளவிலும் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கும் அரசாங்கங்கள் பெரும்பாலும் குற்றங்கள் குறித்து தவறான கூற்றுக்களைச் செய்யத் தூண்டப்படுகின்றன. மேலும், ஒரு அரசாங்கம் இந்த பழக்கங்களைப் பெறுவதால், அது அதன் பல எதிரிகளுக்கு எதிராக அவற்றைப் பயன்படுத்தும். இந்த அரசாங்கங்கள் தன்னிச்சையான உத்தரவுகளை அல்லது கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதை எதிர்க்கக்கூடிய உயர் பதவிகளில் உள்ளவர்களையும் குறிவைக்கும். அத்தகைய நபர்களை அடக்குவதற்கு போலி குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தவறான விசாரணைகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதற்கு முன்னாள் தலைமை நீதிபதி டாக்டர் ஷிராணி பண்டாரநாயக்கவின் குற்றச்சாட்டு மேலும் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

அரசியலமைப்பை

உருவாக்கும்

1978

நியண்டர்தால் நிலை

20 வது திருத்தத்துடன், மீண்டும் இலங்கை 1978 இன் அரசியலமைப்பிற்கு அதன் அசல் வடிவத்தில் திரும்பும். அந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கியதில் இருந்து இப்போது வரை இலங்கைக்கு வீணான நேரம். இது நவீன காலத்தின் கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்யும் திறன் கொண்ட ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகத்தின் வளர்ச்சியின் பார்வையில் இருந்து வருகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் விளைவாக 42 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட பேரழிவுகளின் குறுகிய பட்டியல் பின்வருமாறு:

எப்போதும் அதிகரித்து வரும் கடன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெரும் தடையாக மாறியுள்ளது. இது பின்வரும் பதினான்கு (14) பகுதிகளில் வருகிறது. 1. உள்ளூர் தொழில்முனைவோரின் குறைவு மற்றும் உள்ளூர் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி. 2. கட்டுப்பாடற்ற மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற ஊழல். 3. நீதி நிர்வாகத்தின் அமைப்பின் வீழ்ச்சியின் கற்பனைக்கு எட்டாத அளவுகள். 4. தொடர்ந்து அதிகரித்து வரும் வேலையின்மை. 5. விலைகளின் அதிகரிப்புடன் ஊதியங்களின் உண்மையான மதிப்பின் நிலையான குறைவு. 6. சுகாதாரம், கல்வி, போக்குவரத்து மற்றும் பிற வசதிகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் இல்லை. 7. குற்றங்களின் அதிகரிப்பு, குறிப்பாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகம். 8. பெண்கள் துன்புறுத்தல். 9. பொது பாதுகாப்பின்மையின் பொதுவான அதிகரிப்பு. 10.

அதிகரித்துவரும் அரசியல்மயமாக்கலால் பொதுச் சேவைகளில் ஈடுபடும் அனைவரின் மன உறுதியையும் இழத்தல்.

11. அதிகாரத்தில் உள்ள அரசியல்வாதிகளின் நேரடி ஆட்சியுடன் சட்டத்தின் இடம்பெயர்வு.
12. எப்போதும் அதிகரித்து வரும் தண்டனை. 13. பொறுப்புக்கூறல் இல்லாதது. குறுகிய காலத்தில், கோளாறு மற்றும் அக்கிரமத்தின் நிலைமை பரவுகிறது. 14. நாட்டின் மன உறுதியுடன் ஒரு தாக்கம். சீரழிவு மற்றும் சீரழிவின் ஒரு காலகட்டத்தில் நாடு வாழ்கிறது என்ற பொதுவான உடன்படிக்கைக்கு இது வழிவகுத்தது.

1978 இன் அரசியலமைப்பின் முழு வலுவூட்டலுடன், இந்த காரணிகள் அனைத்தும் தொடர்ந்து மோசமடையும். எந்த வகையான நெருக்கடிகள் மற்றும் பேரழிவுகள் வெளிப்படும் என்று கணிப்பது கடினம்.

இவை அனைத்தும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னவென்றால், இலங்கையர்கள் தாங்கள் எந்த வகையான சமூகத்தை விரும்புகிறார்கள் என்பதில் இன்னும் உடன்படவில்லை. ஒழுங்கான மற்றும் அமைதியான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு, நாடு தொடர வேண்டிய குறிக்கோள்கள் குறித்த கூட்டு புரிதல் இல்லாதது. அனைவருக்கும் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பவர்கள் அரசியலமைப்பு நெருக்கடியின் மூலத்தில் உள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் அறிவித்தபோது, பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மற்றும் முரண்பட்ட காரணங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இந்திய தலைவர்கள் விவாதிக்க கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள் ஒன்றாக அமர்ந்தனர்: எதிர்காலத்தில் அவர்கள் எந்த வகையான சமுதாயத்தை விரும்புகிறார்கள்? அவர்கள் உண்மையிலேயே விரும்பியது அரசியலமைப்பின் முன்னுரையில் பொதிந்துள்ளது. அரசியலமைப்பின் எஞ்சிய பகுதிகள் தாங்கள் ஒப்புக்கொண்ட இலக்குகளை அடைவதற்கான வழிகளாக அவர்கள் முன்மொழிந்தவற்றைச் செய்தன. சில சக்திவாய்ந்த அரசியல் தலைவர்களால் கடுமையான அச்சுறுத்தல்கள் இருந்தபோதிலும் இந்த அரசியலமைப்பு தப்பிப்பிழைத்துள்ளது. உதாரணமாக, எந்தவொரு சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு சட்டமன்றத்தின் அதிகாரம் தொடர்பான உச்சநீதிமன்றத்தின் நீதி மறுஆய்வு அதிகாரங்களை நீக்க விரும்பிய இந்திரா காந்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எவ்வாறாயினும், இந்திய அரசியலமைப்பை நம்பியுள்ள உச்சநீதிமன்றம் இந்த முயற்சியைத் தடுக்க முடிந்தது.

இந்த அடிப்படை கட்டமைப்பின் பொருள் என்னவென்றால்: மக்கள் தங்கள் சமூக அமைப்பின் நிரந்தர பகுதியாக என்ன விரும்புகிறார்கள் என்பது குறித்து ஒரு பாகுபாடற்ற தொகுதி சட்டமன்றத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் மக்களின் அடிப்படை ஒப்பந்தம். அவர்களின் தலைமைத்துவத்தின் நிரந்தர பகுதியாக என்ன இருக்க வேண்டும் என்பதைப்

புரிந்துகொள்ளும் திறனை இந்தியத் தலைமை காட்டியது. நேரத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மாற்றக்கூடியவை இதில் அடங்கும்.

அரசியலமைப்பு ஞானத்தின் இந்த கட்டத்தில் இலங்கை வரவில்லை. பரிணாம அடிப்படையில், அரசியலமைப்புகள் மற்றும் சட்டங்களின் பார்வையில் சமூகத்தை ஒழுங்கமைக்கும் வகையில் இலங்கை இருக்கும் கட்டத்தை நியண்டர்டால் நிலை என்று அழைக்கலாம். ஹோமோ சேபியன்ஸ் தங்களை நியண்டர்டால்களிடமிருந்து முற்றிலும் பிரிக்க பல மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆனது. எந்தவொரு குறிப்பிட்ட தனிநபருக்கோ அல்லது பகுதிக்கோ வடிவமைக்கப்படாத ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்க இலங்கை எவ்வளவு காலம் எடுக்கும் - ஆனால் உண்மையில் மக்களின் அடிப்படை ஆர்வத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒன்று? இது நீண்ட நேரம் எடுக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

தாமதத்திற்கான குற்றச்சாட்டை வெறுமனே அரசியல்வாதிகள் மீது வைக்க முடியாது. தங்களுக்கு எது சிறந்தது என்பதில் ஒருமித்த கருத்தை உருவாக்குவது ஒரு கூட்டு ஒப்பந்தத்துடன் மட்டுமே இருக்க முடியும். இத்தகைய கூட்டு ஒப்பந்தங்கள் மேலிருந்து வரவில்லை அல்லது இந்த அரசியல்வாதி மக்களுக்கு சிறந்தது என்று கருதுகிறார். இது வெறும் தேர்தல் பெரும்பான்மையினரிடமிருந்தும் வரவில்லை.

அத்தகைய கூட்டு புரிதலும் விருப்பமும் சமூகத்திற்குள்ளேயே உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதில், சமுதாயத்தின் மிகவும் வெளிப்படையான பிரிவுகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளன. பிரிட்டனின் எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு பல நபர்களால் நீண்ட காலமாக வேலை செய்யப்பட்ட ஒரு தயாரிப்பு ஆகும். சமூகத்தின் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் அரசியல் சிந்தனையாளர்கள், நீதிபதிகள், அரசியல் இயக்கங்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் இருந்தனர். இந்த இயக்கங்கள் சமுதாயத்தின் ஏழ்மையான பிரிவையும், பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மற்றும் பலர் போன்ற குறிப்பிட்ட குழுக்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதையும் குறிக்கின்றன. இந்த விவாதங்களின் செல்வாக்கின் கீழ் வரும் நபர்கள் படிப்படியாக தங்களை நினைத்துக்கொள்ளவும், அனைவரின் நலன்களையும் சிறப்பாகப் பாதுகாக்கும் கோரிக்கைகளைச் செய்யவும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இலங்கையில், சமூகம் இந்த கட்டத்தை எட்டவில்லை, அத்தகைய ஒருமித்த கட்டத்தை எட்ட முயற்சிக்கவில்லை.

கடந்த 42 ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்டது 1978 அரசியலமைப்பை இடம்பெயர்வதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அல்ல, ஆனால் அதில் பல்வேறு சிறிய திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். இதன் விளைவாக, கடந்த 42 ஆண்டுகளை இழந்த நேரம் என்று கருதலாம். வெளிப்படையாக, உடனடியாக 20 ஆவது திருத்தத்தைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகள், இந்த வீணான ஆண்டுகளுக்கு கூடுதலாக இருக்கும்.

பீட்டர் சீகருடன் 'நாம் எப்போதாவது கற்றுக்கொள்வோம்?' என்று கேட்கலாம்.

எவ்வாறு ஒரு மோசமான அரசியலமைப்பு கொலைக்கு எதிரான விதிகளின் முறிவை ஏற்படுத்தும்

பொருளாதார அல்லது சமூக மேம்பாடு அல்லது நீதி மற்றும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு பிரச்சினையிலும் தெளிவாக சிந்திக்க முடியும், சில அடிப்படை வளாகங்களை வைத்திருப்பது அவசியம். சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு சட்ட அமைப்பு இந்த அடிப்படை வளாகங்களை வழங்குகிறது. அந்த அடிப்படையில் அவை எழும் பல்வேறு சிக்கல்கள் தெளிவாகவும், முடிவில் இறுதி முடிவு சட்ட அமைப்பின் ஒட்டுமொத்த கட்டமைப்போடு ஒத்துப்போகும், இதன் மூலம் ஒரு சமூகத்திற்குள் ஒரு அடிப்படை ஒழுங்கு முறையை உறுதிசெய்யும் என்ற அனுமானத்துடன் இருக்கலாம். மக்கள் விரும்பத்தக்கதாக ஏற்றுக்கொண்டவை.

சட்ட அமைப்பின் அடிப்படையிலான ஒரு அடிப்படை சட்டக் கோட்பாடுகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்த அனுமதிப்பது, அத்தகைய வளாகங்களை அகற்றுவதே ஆகும், அவை தத்துவார்த்த மற்றும் நடைமுறை சிக்கல்களைச் செய்ய முயற்சிக்கும் தொடக்க புள்ளியாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இந்த கொள்கைகளை கைவிடுவதன் விளைவாக சமூகத்தில் உள்ள அனைவரின் சிந்தனை செயல்பாட்டில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். அனைவராலும் நாம் ஆட்சி செய்பவர்கள், அரசு, சிவில் சர்வீஸ், பாதுகாப்பு சேவைகள், நீதி நிர்வாக முறைகள் மற்றும் பல்வேறு அமைப்புகள் மூலம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவோர், அதாவது சேவைகளை வழங்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது சமூகத்தில் உள்ள மக்களின் ஆரோக்கியமான இருப்புக்கு அவசியம்.

இந்த அடிக்கோடிட்ட வளாகங்கள் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படும்போது, அதன் விளைவாக ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சிந்தனை செயல்முறை முதலில் குழப்பமடையத் தொடங்குகிறது, பின்னர் நிலைமை சரி செய்யப்படாவிட்டால் அது இன்னும் மோசமாகிவிடும், அதன்பின்னர் மேலும் ஒரு பகுத்தறிவு வழியில் சிந்தனை அடுத்ததாகிறது சாத்தியமற்றது.

ஒரு சமூகம் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் தெளிவாக சிந்திக்க முடியாதபோது, அது குழப்பமான சூழ்நிலை, பைபிளின் கோபுரம் போல விவிலியமாக விவரிக்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலை. வெவ்வேறு நபர்கள், வெவ்வேறு குழுக்கள், வெவ்வேறு துறைகள் தர்க்கரீதியாக வெவ்வேறு

மொழிகளில் பேசுகின்றன. ஒரு குழுவின் சிந்தனையை மற்றொன்றுடன் தொடர்புபடுத்த எந்த வழியும் இல்லை. இவற்றின் பொதுவான முடிவு என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டு முறையின் இயல்பான சூழ்நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவுக்கு வந்தால், அதன் விளைவாக என்னவென்பதை கணிக்கும் திறனை இழப்பது, அவை சில வளாகங்களின் அடிப்படையில் அடித்தளமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இதை விளக்குவதற்கான சிறந்த வழி, அதை ஒரு நடைமுறை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குவது.

கொலை தொடர்பான சமூக அணுகுமுறைகள்

சமூகங்களின் சட்ட அமைப்பின் அடிப்படைகளை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும்போது, அந்த சமுதாயத்தில் கொலை என்பது எல்லா நேரங்களிலும் கண்டனம் செய்யப்படும் மற்றும் மிகவும் விரும்பத்தகாத நடத்தை வடிவங்களாக கருதப்படும். அவற்றில் ஒரு அடிப்படை முன்மாதிரி கொலைக்கு பல பதில்களை எழுப்புகிறது. முதலாவதாக, நாட்டின் கல்வி முறை கொலைக்கு எதிராக மிக ஆழமான வெறுப்பை வழங்கும். இதைத் தொடர்ந்து கல்வி என்பது அனைவரையும் கொலை செய்வதைத் தவிர்ப்பதற்கு அறிவுறுத்துகிறது, ஏனெனில் இது தார்மீக ரீதியாக மோசமானது, ஆனால் அது மோசமான வகையான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும். இதில் இருந்து இது மக்களைத் தடுக்க முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டிய கடமையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பின்பற்றுகிறது. கொலை செய்தல். குற்றங்களின் வரையறை மற்றும் குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கும் வழக்குத் தொடுப்பதற்கும் உருவாக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் ஆகிய இரண்டிலும் குற்றவியல் சட்டத்தின் முழு அமைப்பும் கொலை தொடர்பான அந்த அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

இப்போது சட்ட அமைப்பின் ஒட்டுமொத்த ஏற்பாட்டில், கொலையைத் தடுப்பதற்கான ஆர்வம் அதன் முழுமையான மதிப்பை இழந்தால், அதன் விளைவாக வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் பாய்கிறது. தார்மீக ரீதியாக, மக்கள் இந்த குற்றத்திற்கு குறைந்த முக்கியத்துவத்தை அளிக்கக்கூடும், இதனால் தார்மீக கல்வி மட்டத்தில் ஆழ்ந்த குழப்பமான போக்குகள் இருக்கும், இது அனைத்து செலவிலும் உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக நீண்ட காலமாக நிறுவப்பட்ட விதிகளை நீர்த்துப்போகச் செய்ய வழிவகுக்கும். சட்டத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவது நடத்தை முறைகளுக்கு வழிவகுக்கும், அங்கு கொலை எப்போதும் எல்லோரும் தவிர்க்க வேண்டிய ஒரு அருவருப்பான செயலாக கருதப்படாது. இதன் விளைவாக, சில சூழ்நிலைகளில் கொலை ஏன் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான காரணங்களை பல்வேறு நபர்கள் வழங்கிய விளக்கங்களாக இருக்கும். குற்றவாளிகள் தங்கள் குற்றவியல் நிறுவனங்களைப் பாதுகாப்பதன் அடிப்படையில் அதை விளக்குவதுடன், தங்கள் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளை பராமரிக்கும் செயல்பாட்டில்

ஒருவருக்கொருவர் கொலை செய்வது தவிர்க்க முடியாத அவசியமாகும். இது சட்ட அமலாக்க நிறுவனங்களிலும் பரவக்கூடும். சட்ட அமலாக்க முகவர் கொலை ஒரு அவசியமான தீமை என்று பார்க்கக்கூடும், எனவே அவர்கள் வேறுபட்ட சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்போது கொலைக்கு ஆளாகலாம். கைது செய்யப்பட்ட நபர்களைக் கொல்வது அத்தகைய ஒரு விலகலாகும். வலுக்கட்டாயமாக காணாமல் போனவை உள்ளிட்ட சட்டவிரோத கொலைகள் சட்டபூர்வமானதாகக் கருதப்படுவது, கொலைக்கு எதிரான ஒரு முழுமையான தடையை உருவாக்கும் பொருட்டு பல நூற்றாண்டுகளாக உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களின் முழு துணியையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது. எந்தவொரு கொலைகாரனும் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்காக, ஒவ்வொரு கொலையையும் முடிந்தவரை முழுமையாக விசாரிக்காத குற்றவியல் விசாரணை பிரிவுகளில் கொலைக்கு சட்டபூர்வமான வழி பரவுகிறது. அதற்கு பதிலாக அவர்கள் பல கொலை வழக்குகளை புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். அத்தகைய கொலைகாரர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான கடமை அல்லது சில கொலைகள் விசாரிக்கப்படும் பல்வேறு முறைகள் மற்றும் மற்றவை அல்லது அரசியல் அல்லது பிற பரிசீலனைகள் மற்றும் பலவற்றின் அடிப்படையில் அல்ல. எனவே சிந்தனை செயல்முறைகள் மற்றும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய நடைமுறை உத்திகளைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தும் இந்த செயல்முறையின் விளைவாக, நாட்டிலும் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பரவலான பாதுகாப்பின்மை உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வணிகத்தில் நுழையும் ஒரு நபர் தனது உயிருக்கு பயப்படக்கூடும், ஏனென்றால் மற்ற போட்டியாளர்கள் முறையான வழியில் போட்டியிடுவதற்குப் பதிலாக கொலை மற்றும் இதுபோன்ற பிற செயல்களை நாடலாம், போட்டியில் நன்மைகளைப் பெற அதைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

இவற்றின் முடிவு இந்த சூழ்நிலையில் என்ன செய்வது என்பது சமூகத்திற்குள் ஒரு ஆழமான குழப்பமாகும். இந்த வழிகளைப் பற்றி சமூகம் சிந்திக்கப் பயன்படுத்திய அடிப்படை வளாகங்கள் மாற்றப்பட்டதால் ஒரு நபர் ஒரு வழியை சிந்திக்க இயலாது. அவரது வாழ்க்கையையும் மற்றவர்களையும் பாதுகாப்பதற்கான தனிப்பட்ட விருப்பம் இருந்தபோதிலும், அதற்கு வழி இல்லை என்று கண்டறியப்படும்.

எந்தவொரு சமூக உடன்படிக்கைகளின் மூலமும் அத்தகைய பாதுகாப்பை உத்தரவாதம் செய்யுங்கள். ஒரு சமூகம் அந்த நிலையை அடையும் போது, கொலை போன்ற ஒரு பிரச்சினையை கூட தெளிவாக சிந்திக்க முடியாது.

அதே கொள்கை மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தும். நடிப்பு மற்றும் சிந்தனைக்கான சில வழிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சில அடிப்படை வளாகங்களை நீங்கள் அகற்றுகிறீர்கள், அது கைவிடப்பட்டால், சிந்தனை செயல்முறைகளின் அடிப்படையில் என்ன நடக்கும் என்பது இனி கணிக்க முடியாது.

பல்வேறு காரணங்களுக்காக சில வரலாற்று மற்றும் பிற சூழ்நிலைகள் காரணமாக கைவிடப்பட்ட பல நாடுகளில் எட்டப்பட்ட நிலை இதுதான், சில அடிப்படை அனுமானங்களின் அடிப்படையில் சட்டபூர்வமான கொள்கை கைவிடப்பட்டுள்ளது.